ПРОЛЕТАРЕБО ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲥᲕᲔᲧᲜᲘᲡᲐ, ᲐᲒᲔᲠᲗᲔᲓᲘᲗ!

ᲙᲝᲛᲔᲜᲘᲡᲢᲘ

ᲒᲐᲖᲔᲗᲘ ᲒᲐᲛᲝᲓᲘᲡ 1920 ᲬᲚᲘᲡ 3 ᲘᲕᲜᲘᲡᲘᲓᲐᲜ

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲣᲠᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ, ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲡᲠ ᲣᲛᲐᲦᲚᲔᲡᲘ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲓᲐ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲗᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲝᲠ�გᲐᲜᲝ

КОМУНИСТИ — ОРГАН ЦК КП ГРУЗИИ, ВЕРХОВНОГО СОВЕТА И СОВЕТА МИНИСТРОВ ГРУЗИНСКОЙ ССР

№ 107 (19549) ◆ ᲞᲐᲠᲐᲡᲙᲔᲕᲘ, 9 ᲛᲐᲘᲡᲘ, 1986 ᲬᲔᲚᲘ. ◆ ᲤᲐᲡᲘ 2 ᲙᲐ�პ.

ᲔᲠᲝᲕᲜᲣᲚᲘ ᲑᲘᲑᲚᲘᲝᲗᲔᲙᲐ

მხატვარ მ. ᲙᲣᲜᲐᲨᲕᲘᲚᲘᲡ ᲞᲚᲐᲙᲐᲢᲘ.

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲙᲝᲛᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲨᲘ

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის ბიუროს მორიგ სხდომაზე შეჯამდეს ვ. ი. ლენინის დაბადების 116 წლისთავისადმი მიძღვნილი კომუნისტური შაბათობის შედეგები. აღინიშნა, რომ რესპუბლიკის მშრომელებმა 1986 წლის 19 აპრილს კომუნისტური შაბათობა მოაწყვეს დიდი პოლიტიკური და შრომითი აღმავლობის ვითარებაში. შაბათობის დღეს გამომუშავებული ხელფასი და მიღებული მოგება — 3 ნიღიონ 683 ათასი მანეთი მოხმარდება სოფლად ჯანმრთელობის დაცვის ობიექტების მშენებლობას.

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის ბიურომ მოისმინა პარტიის ქუთაისის ლენინის რაიკომის ანგარიში სკკპ XXVII ყრილობის ნოთხოვნათა შესაბამისად პარტიული ხელმძღვანელობის სტილის სრულყოფის შესახებ. აღნიშნა რა ამ მიმართულებით გაწეული გარკვეული მუშაობა, საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის ბიურომ ხაზი გაუსვა, რომ პარტიის ქუთაისის ლენინის რაიკომის საქმიანობის სტილი და ნეთოდები ჯერჯერობით არ აკმაყოფილებს გადიდებულ მოთხოვნებს, სრულად არ შეესაბამება კადრების ფსიქოლოგიური გარდაქმნის ამოცანებს. ჯერ კიდევ არ არის დაძლეული ყალბი ორგანიზებულობა, ქაღალდმთხზველობა. საკმარისად აქტიურად არ აღმოიფხვრება თვითკმაყოფილების განწყობილება, სუსტად ვითარდება კრიტიკა და თვითკრიტიკა, ყოველთვის პრინციპული შეფასება არ ეძლევა საწესდებო მოთხოვნების, საზოგადოებრივი ცხოვრების ნორმების დარღვევებს. რაიონის მთელ რიგ ორგანიზაციებში გარდაქმნის აუცილებლობა აღიქვეს ფორმალურად, კვლავ გატაცებული არიან სხვადასხვა ღონისძიების მოწყობით. ეს ნაკლოვანებები ბევრად არის განპირობებული იმით, რომ პარტიის რაიკომის მუშაკები ნელა ძლევენ აზროვნების ინერციას იმ მიზნით, რომ გადაჭრით აღმოფხვრან ფორმალიზმის განვლინებანი, მუშაობის კაბინეტური სტილი.

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის ბიურომ პარტიის ქუთაისის ლენინის რაიკომს დაავალა აღმოფხვრას აღნიშნული ნაკლოვანებანი, განახორციელოს პარტიული მუშაობის სტილის გარდაქმნის დაჩქარების პრაქტიკული ღონისძიებანი, რათა ყველგან დამკვიდრდეს საქმიანობისა და ინიციატივის, შემოქმედების, პრინციპული მომთხოვნელობისა და თვითკრიტიკის ატმოსფერო; სიმძიმის ცენტრი გადაიტანოს პირველად პარტიულ ორგანიზაციებში ცოცხალ ორგანიზატორულ მუშაობაზე, შესრულების კონტროლსა და შემოწმებაზე, დისციპლინის განმტკიცებაზე, ადამიანებთან ინდივიდუალურ მუშაობაზე.

საქართველოს კომპარტიის საოლქო, საქალაქო, რაიონულ კომიტეტებს დაევალათ ნიადაგ კრიტიკული პოზიციებიდან განხილავდნენ გარდაქმნის მიმდინარეობას, სკკპ XXVII ყრილობის მოთხოვნებთან მისი შესაბამისობის დონეს ყოველ სამუშაო ადგილას, თითოეულ შრომითს კოლექტივში, პარტიულ, საბჭოთა, საზოგადოებრივ ორგანიზაციებში, ნართვის ყველა ორგანოში.

განიხილეს საზოგადოებრივ მეურნეობაში საქართველოს სს რესპუბლიკის შრომისუნარიანი მოსახლეობის დასაქმების მდგომარეობა და მისი დონის ამაღლების ღონისძიებანი. დასახეს კონკრეტულ ღონისძიებათა კომპლექსი, რომლებიც ითვალისწინებენ საზოგადოებრივ წარმოებაში რესპუბლიკის შრომისუნარიანი ნოსახლეობის სრულ დასაქმებას, და მოიწონეს მეთორმეტე ხუთწლედში შრომითი რესურსების განლაგებისა და გამოყენების სქემა.

განიხილეს რესპუბლიკაში საცალო საქონლბრუნვის გეგმის შესრულების 1986 წლის პირველი კვარტალის შედეგები.

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის ბიურომ აღნიშნა საქონელბრუნვის გეგმის რეალიზაციაში დაშვებული ნაკლოვანებები და არადამკმაყოფილებლად ცნო საქართველოს სსრ ვაჭრობის სამინისტროს, ცეკავშირის გამგეობისა და ზოგიერთი სამინისტროს და უწყების მუშაობა, რომლებმაც ვერ უზრუნველყვეს სახალხო მოხმარების საქონლის ხარისხის გაუჯობესება და გამოშვების გადიდება. არადაკმაყოფილებლად არის მიჩნეული პარტიის თბილისის საქალაქო კომიტეტის მუშაობა ვაჭრობის სფეროში დისციპლინის განმტკიცებისათვის, საქონელბრუნვის განვითარებისა და ლენინურ მშვიდობისმოყვარულ საგარეო პოლიტიკას. ამასთან ისინი ეწევიან რა მტკიცე და მიზანმიმართულ ბრძოლას მშვიდობისათვის, ყოველ ღონეს ხმარობენ, რათა სსრ კომპარტიის ბიუროს ინფორმაციიდან

ᲯᲔᲜᲔᲠᲐᲚ-ᲞᲝᲚᲙᲝᲕᲜᲘᲙᲘ, ᲐᲛᲘᲠᲙᲐᲕᲙᲐᲡᲘᲘᲡ ᲬᲘᲝᲗᲔᲚᲓᲠᲝᲕᲜᲘᲡ ᲡᲐᲛᲮᲔᲓᲠᲝ ᲝᲚᲥᲘᲡ ᲯᲐᲠᲔᲑᲘᲡ ᲮᲐᲠᲓᲐᲚᲘ

Ჯ. Ა. ᲙᲝᲩᲘᲔᲢᲝᲕᲘ,

ᲯᲔᲜᲔᲠᲐᲚ-ᲞᲝᲚᲙᲝᲕᲜᲘᲙᲘ, ᲐᲛᲘᲠᲙᲐᲕᲙᲐᲡᲘᲘᲡ ᲬᲘᲝᲗᲔᲚᲓᲠᲝᲕᲜᲘᲡ ᲡᲐᲛᲮᲔᲓᲠᲝ ᲝᲚᲥᲘᲡ ᲯᲐᲠᲔᲑᲘᲡ ᲮᲐᲠᲓᲐᲚᲘ

ᲬᲚᲘᲗᲘᲗᲬᲚᲝᲑᲘᲗ ᲛᲢᲙᲘᲪᲔᲑᲐ ᲒᲐᲜᲐᲒᲠᲫᲝᲑᲓᲐ ᲡᲐᲛᲮᲔᲓᲠᲝ ᲝᲚᲥᲘᲡ ᲛᲔᲝᲛᲠᲗᲐ ᲛᲔᲒᲝᲑᲠᲣᲚᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲕᲐᲚᲔᲑᲘᲗ. ᲐᲠᲐᲓᲐᲛᲙᲛᲐᲧᲝᲤᲘᲚᲘᲐ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲩᲜᲘᲣᲚᲘ ᲙᲝᲛᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲑᲘᲣᲠᲝᲡ ᲛᲘᲠᲩᲘᲗᲘ, რომ ᲠᲔᲡᲞᲣᲑᲚᲘᲙᲘᲡ ᲛᲨᲠᲝᲛᲔᲚᲔᲑᲘ 1986 ᲬᲚᲘᲡ 19 ᲐᲞᲠᲘᲚᲡ ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲣᲠᲘ ᲨᲐᲑᲐᲗᲝᲑᲐ ᲛᲝᲐᲬᲧᲝᲡ ᲓᲘᲓᲘ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲐ ᲨᲠᲝᲛᲘᲗᲘ ᲐᲥᲢᲘᲣᲠᲝᲑᲘᲗ ᲒᲐᲜᲕᲘᲗᲐᲠᲔᲑᲐᲨᲘ. ᲨᲐᲑᲐᲗᲝᲑᲘᲡ ᲓᲦᲔᲡ ᲒᲐᲛᲝᲛᲣᲨᲐᲕᲔᲑᲣᲚᲘ ᲓᲐ ᲛᲘᲦᲔᲑᲣᲚᲘ ᲛᲝᲒᲒᲐ — 3 ᲜᲘᲦᲘᲝᲜᲘ 683 ᲐᲗᲐᲡᲘ ᲛᲐᲜᲔᲗᲘ ᲛᲝᲮᲛᲐᲠᲓᲔᲑᲐ ᲡᲝᲤᲚᲐᲓ ᲯᲐᲜᲛᲠᲗᲔᲚᲝᲑᲘᲡ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲝᲑᲘᲔᲥᲢᲔᲑᲘᲡ ᲛᲨᲔᲜᲔᲑᲚᲝᲑᲐᲡ.

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲙᲝᲛᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲑᲘᲣᲠᲝᲛ ᲛᲘᲘᲗᲕᲐᲡ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲥᲣᲗᲐᲘᲡᲘᲡ ᲚᲔᲜᲘᲜᲘᲡ ᲠᲐᲘᲙᲝᲛᲘᲡ ᲐᲜᲒᲐᲠᲘᲨᲘ ᲡᲙᲙᲞ XXVII ᲧᲠᲘᲚᲝᲑᲘᲡ ᲗᲮᲝᲗᲜᲝᲒᲜᲐᲗᲐ ᲨᲔᲡᲐᲑᲐᲛᲘᲡᲐᲓ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲮᲔᲚᲛᲫᲦᲕᲐᲜᲔᲚᲝᲑᲘᲡ ᲡᲢᲘᲚᲘᲡ ᲡᲠᲣᲚᲧᲝᲤᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑ. ᲐᲦᲜᲘᲨᲜᲐ ᲠᲐ ᲐᲛ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲔᲑᲘᲗ ᲒᲐᲬᲔᲣᲚᲘ ᲒᲐᲠᲙᲕᲔᲣᲚᲘ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲐ, ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲙᲝᲛᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲑᲘᲣᲠᲝᲛ ᲛᲘᲘᲗᲕᲐᲡ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲥᲣᲗᲐᲘᲡᲘᲡ ᲚᲔᲜᲘᲜᲘᲡ ᲠᲐᲘᲙᲝᲛᲘᲡ ᲐᲜᲒᲐᲠᲘᲨᲘ ᲡᲙᲙᲞ XXVII ᲧᲠᲘᲚᲝᲑᲘᲡ ᲗᲮᲝᲗᲜᲝᲒᲜᲐᲗᲐ ᲨᲔᲡᲐᲑᲐᲛᲘᲡᲐᲓ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲮᲔᲚᲛᲫᲦᲕᲐᲜᲔᲚᲝᲑᲘᲡ ᲡᲢᲘᲚᲘᲡ ᲡᲠᲣᲚᲧᲝᲤᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑ. ᲓᲐᲡᲐᲮᲔᲡ ᲙᲝᲜᲙᲠᲔᲢᲣᲚ ᲦᲝᲜᲘᲡᲫᲘᲔᲑᲗᲐ ᲙᲝᲛᲞᲚᲔᲥᲡᲘ, ᲠᲝᲛᲚᲔᲑᲘᲪ ᲓᲐᲮᲛᲐᲠᲔᲑᲐ ᲛᲝᲛᲐᲕᲐᲚᲘ ᲜᲐᲜᲐᲒᲠᲫᲝᲑᲘᲡ ᲓᲐᲜᲔᲡᲘᲡ ᲠᲐᲘᲝᲜᲘᲡ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲠᲐᲘᲙᲝᲛᲘᲡ ᲛᲣᲨᲐᲙᲔᲑᲘ ᲜᲔᲚᲐ ᲛᲘᲓᲘᲡᲐᲠ ᲜᲐᲑᲘᲯᲔᲑᲘᲡᲙᲔᲜ. ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲙᲝᲜᲢᲠᲝᲚᲘᲡ ᲡᲢᲘᲚᲘ ᲯᲔᲠᲯᲔᲠᲝᲑᲘᲗ ᲐᲠ ᲐᲙᲛᲐᲧᲝᲤᲘᲚᲔᲑᲡ ᲒᲐᲓᲘᲓᲔᲑᲣᲚ ᲛᲝᲗᲮᲝᲕᲜᲔᲑᲡ, ᲐᲠ ᲐᲛᲪᲚᲔᲑᲡ ᲛᲢᲙᲘᲪᲔ ᲓᲐ ᲗᲕᲘᲗᲙᲠᲘᲢᲘᲙᲐ, ᲧᲝᲕᲔᲚᲗᲕᲘᲡ ᲞᲠᲘᲜᲪᲘ�პᲣᲚᲘ ᲨᲔᲤᲐᲡᲔᲑᲐ ᲐᲠ ᲔᲫᲚᲔᲕᲐ ᲡᲐᲛᲣᲨᲐᲝ ᲐᲓᲐᲛᲘᲐᲜᲗᲐ ᲛᲝᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲞᲡᲘᲮᲝᲚᲝᲒᲘᲣᲠᲘ ᲒᲐᲠᲓᲐᲥᲛᲜᲘᲡ ᲐᲛᲝᲪᲐᲜᲔᲑᲡ. ᲯᲔᲠ ᲙᲘᲓᲔᲕ ᲐᲠ ᲐᲠᲘᲡ ᲓᲐᲫᲚᲔᲣᲚᲘ ᲧᲐᲚᲑᲘ ᲝᲠ�გᲐᲜᲘᲖᲔᲑᲣᲚᲝᲑᲐ, ᲥᲐᲦᲐᲚᲓᲗᲛᲮᲖᲕᲔᲚᲝᲑᲐ. ᲡᲐᲛᲐᲠᲘᲡᲐᲓ ᲐᲥᲢᲘᲣᲠᲐᲓ ᲐᲠ ᲐᲦᲛᲘᲩᲜᲘᲡ ᲗᲕᲘᲗᲙᲠᲘᲢᲘᲙᲐ, ᲡᲣᲡᲢᲐᲓ ᲒᲐᲜᲕᲘᲗᲐᲠᲔᲑᲐ ᲙᲠᲘᲢᲘᲙᲐ ᲓᲐ ᲗᲕᲘᲗᲙᲠᲘᲢᲘᲙᲘᲡ ᲞᲠᲘᲜᲪᲘ�პᲣᲚᲘ ᲨᲔᲤᲐᲡᲔᲑᲐ ᲐᲠ ᲔᲫᲚᲔᲕᲐ ᲡᲐᲬᲔᲡᲓᲔᲑᲝ ᲛᲝᲗᲮᲝᲕᲜᲔᲑᲘᲡ, ᲡᲐᲖᲝᲒᲐᲓᲝᲔᲑᲠᲘᲕ ᲪᲮᲝᲕᲠᲔᲑᲘᲡ ᲜᲝᲠᲛᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲠᲦᲕᲔᲕᲔᲑᲡ. ᲠᲐᲘᲝᲜᲘᲡ ᲛᲗᲚᲘᲐᲜ ᲠᲘᲒᲘᲗ ᲠᲘᲒᲘᲗ ᲝᲠ�გᲐᲜᲘᲖᲐᲪᲘᲔᲑᲨᲘ ᲒᲐᲠᲓᲐᲥᲛᲜᲘᲡ ᲐᲣᲪᲘᲚᲔᲑᲚᲝᲑᲐ ᲐᲦᲘᲥᲕᲔᲡ ᲤᲝᲠᲛᲐᲚᲣᲠᲐᲓ. ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲠᲐᲘᲙᲝᲛᲘᲡ ᲑᲘᲣᲠᲝᲡ ᲛᲘᲠᲩᲘᲗᲘ, ᲠᲝᲛ ᲛᲐᲡ ᲐᲠᲐᲓᲐᲛᲙᲛᲐᲧᲝᲤᲘᲚᲘᲐ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲩᲜᲘᲣᲚᲘ ᲙᲝᲛᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲑᲘᲣᲠᲝᲡ ᲛᲘᲠᲩᲘᲗᲘ, ᲠᲝᲛ ᲡᲐᲗᲐᲜᲐᲓᲝ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲐ ᲐᲠᲐᲓᲐᲛᲙᲛᲐᲧᲝᲤᲘᲚᲔᲑᲚᲐᲓ ᲐᲠᲘᲡ ᲨᲔᲤᲐᲡᲔᲑᲣᲚᲘ. ᲐᲠᲐᲓᲐᲛᲙᲛᲐᲧᲝᲤᲘᲚᲔᲑᲚᲐᲓ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲩᲜᲘᲣᲚᲘ ᲐᲒᲠᲔᲗᲕᲔ ᲕᲐᲭᲠᲝᲑᲘᲡ ᲡᲤᲔᲠᲝᲡ ᲛᲐᲠᲗᲕᲘᲡ ᲡᲠᲣᲚᲧᲝᲤᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲗᲑᲘᲡᲘᲡᲘᲡ ᲡᲐᲚᲐᲠᲘᲡ ᲓᲐ ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲐᲮᲚᲗᲐᲨᲝᲠᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲨᲝᲠᲘᲡ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡ ᲒᲐᲜᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ. ᲐᲛᲐᲡᲗᲐᲜ ᲐᲠᲘᲡ ᲣᲐᲠᲧᲝᲤᲘᲚᲘ ᲙᲠᲘᲢᲘᲙᲣᲚᲘ ᲨᲔᲜᲘᲨᲕᲜᲔᲑᲘᲡ ᲠᲔᲐᲚᲘᲖᲐᲪᲘᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ.

ᲐᲠᲐᲓᲐᲛᲙᲛᲐᲧᲝᲤᲘᲚᲔᲑᲚᲐᲓ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲩᲜᲘᲣᲚᲘ ᲐᲒᲠᲔᲗᲕᲔ ᲕᲐᲭᲠᲝᲑᲘᲡ ᲡᲤᲔᲠᲝᲡ ᲛᲐᲠᲗᲕᲘᲡ ᲡᲠᲣᲚᲧᲝᲤᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲗᲑᲘᲡᲘᲡᲘᲡ ᲡᲐᲚᲐᲠᲘᲡ ᲓᲐ ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲐᲮᲚᲗᲐᲨᲝᲠᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲨᲝᲠᲘᲡ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡ ᲒᲐᲜᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ. ᲐᲛᲐᲡᲗᲐᲜ ᲐᲠᲘᲡ ᲣᲐᲠᲧᲝᲤᲘᲚᲘ ᲙᲠᲘᲢᲘᲙᲣᲚᲘ ᲨᲔᲜᲘᲨᲕᲜᲔᲑᲘ ᲠᲔᲐᲚᲘᲖᲐᲪᲘᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ.

ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲑᲘᲣᲠᲝ ᲓᲐᲝᲗᲐᲮᲜᲛᲐ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲓᲐᲜᲔᲡᲘᲡ ᲠᲐᲘᲙᲝᲛᲘᲡ ᲑᲘᲣᲠᲝᲡ ᲒᲐᲓᲐᲬᲧᲕᲔᲢᲘᲚᲔᲑᲐᲡ — ᲒᲐᲛᲝᲣᲪᲮᲔᲡᲓᲐ Კ. ᲜᲐᲑᲘᲔᲕᲘᲡ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡ ᲓᲐᲡᲐᲬᲧᲝᲗ ᲞᲘᲠᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲗ. ᲛᲐᲡ ᲨᲝᲠᲘᲡ ᲠᲘᲒᲘᲗ ᲕᲘᲜᲪ ᲤᲠᲝᲜᲢᲔᲚᲔᲑᲘᲡ ᲛᲬᲧᲝᲑᲠᲨᲘ ᲨᲔᲮᲕᲓᲐ ᲜᲐᲗᲔᲚ ᲓᲦᲔᲡᲐᲡᲬᲧᲣᲚ, ᲘᲧᲕᲜᲔᲜ ᲙᲐᲕᲙᲐᲡᲘᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲕᲐᲜᲘ ᲨᲕᲘᲚᲔᲑᲘᲪ — ᲡᲐᲑᲭᲝᲗᲐ ᲯᲐᲠᲘᲡ ᲛᲔᲛᲐᲪᲘ ᲛᲔᲠᲘᲜᲐ ᲯᲐᲤᲐᲠᲝᲕᲐ — ᲯᲐᲠᲘᲡ ᲒᲐᲛᲒᲠᲫᲔᲚᲘ ᲡᲔᲠᲒᲔᲘ ᲛᲐᲠᲗᲘᲜᲝᲕᲘ, ᲛᲐᲡ ᲨᲝᲠᲘᲡ ᲠᲘᲒᲘᲗ ᲓᲐᲜᲐᲠᲩᲔᲜᲘ ᲨᲕᲘᲚᲔᲑᲘ ᲓᲐ ᲛᲐᲡᲗᲐᲜ ᲐᲠᲘᲡ ᲓᲐᲛᲐᲪᲘᲚᲘ ᲛᲔᲠᲘᲜᲐ ᲯᲐᲤᲐᲠᲝᲕᲐ. ᲛᲐᲡ ᲛᲐᲒᲘᲠᲘᲗ ᲛᲘᲡᲐᲡᲐᲛᲔᲑᲚᲐᲓ ᲛᲘᲡᲘ ᲨᲔᲡᲐᲑᲐᲛᲘᲡᲘ ᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲣᲓᲘᲓᲘᲚᲘ ᲣᲑᲘᲜᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲪᲘ ᲛᲔᲠᲘᲜᲐ ᲯᲐᲤᲐᲠᲝᲕᲐᲡ.

ᲓᲘᲓ ᲡᲐᲛᲐᲛᲣᲚᲝ ᲝᲛᲨᲘ ᲡᲐᲑᲭᲝᲗᲐ ᲮᲐᲚᲮᲘᲡ ᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲛᲐᲛᲐᲪᲘ ᲨᲔᲐᲠᲐᲘᲐᲚᲔᲑᲓᲐ ᲯᲐᲠᲣᲚᲘ ᲠᲔᲡᲞᲣᲑᲚᲘᲙᲘᲡ ᲛᲝᲠᲒᲐᲜᲘᲖᲐᲪᲘᲘᲡ ᲓᲐᲡᲐᲮᲛᲐᲠᲔᲑᲚᲐᲓ. ᲛᲘᲡᲘᲜ ᲣᲓᲘᲓᲘᲡ ᲔᲙᲝᲜᲝᲛᲘᲙᲘᲡ ᲒᲐᲜᲕᲘᲗᲐᲠᲔᲑᲐᲨᲘ ᲓᲘᲓᲘ ᲬᲒᲠᲝᲛᲘᲡ ᲠᲝᲚᲘ ᲐᲗᲐᲛᲐᲨᲝᲗ. ᲓᲐᲡᲐᲮᲔᲡ ᲙᲝᲜᲙᲠᲔᲢᲣᲚ ᲦᲝᲜᲘᲡᲫᲘᲔᲑᲗᲐ ᲙᲝᲛᲞᲚᲔᲥᲡᲘ, ᲠᲝᲛᲚᲔᲑᲘᲪ ᲔᲮᲔᲑᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲬᲕᲚᲘᲡᲬᲘᲜᲐᲨᲔ ᲡᲐᲖᲝᲒᲐᲓᲝᲔᲑᲠᲘᲕ ᲪᲮᲝᲕᲠᲔᲑᲘᲡ ᲜᲝᲠᲛᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲠᲦᲕᲔᲕᲔᲑᲡ. ᲠᲐᲘᲝᲜᲘᲡ ᲛᲗᲚᲘᲐᲜ ᲠᲘᲒᲘᲗ ᲠᲘᲒᲘᲗ ᲝᲠ�გᲐᲜᲘᲖᲐᲪᲘᲔᲑᲨᲘ ᲒᲐᲠᲓᲐᲥᲛᲜᲘᲡ ᲐᲣᲪᲘᲚᲔᲑᲚᲝᲑᲐ ᲐᲦᲘᲥᲕᲔᲡ ᲤᲝᲠᲛᲐᲚᲘᲖᲛᲘᲡ ᲓᲐᲛᲪᲐᲠᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲜᲔᲡᲘᲡ ᲠᲐᲘᲝᲜᲘᲡ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲠᲐᲘᲙᲝᲛᲘᲡ ᲑᲘᲣᲠᲝᲡ ᲛᲘᲠᲩᲘᲗᲘ, ᲠᲝᲛ ᲡᲐᲗᲐᲜᲐᲓᲝ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲐ ᲐᲠᲐᲓᲐᲛᲙᲛᲐᲧᲝᲤᲘᲚᲔᲑᲚᲐᲓ ᲐᲠᲘᲡ ᲨᲔᲤᲐᲡᲔᲑᲣᲚᲘ. ᲐᲠᲐᲓᲐᲛᲙᲛᲐᲧᲝᲤᲘᲚᲔᲑᲚᲐᲓ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲩᲜᲘᲣᲚᲘ ᲐᲒᲠᲔᲗᲕᲔ ᲕᲐᲭᲠᲝᲑᲘᲡ ᲡᲤᲔᲠᲝᲡ ᲛᲐᲠᲗᲕᲘᲡ ᲡᲠᲣᲚᲧᲝᲤᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲗᲑᲘᲡᲘᲡᲘᲡ ᲡᲐᲚᲐᲠᲘᲡ ᲓᲐ ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲐᲮᲚᲗᲐᲨᲝᲠᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲪᲔᲛᲗᲐ ᲨᲝᲠᲘᲡ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡ ᲒᲐᲜᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ. ᲐᲛᲐᲡᲗᲐᲜ ᲐᲠᲘᲡ ᲣᲐᲠᲧᲝᲤᲘᲚᲘ ᲙᲠᲘᲢᲘᲙᲣᲚᲘ ᲨᲔᲜᲘᲨᲕᲜᲔᲑᲘ ᲠᲔᲐᲚᲘᲖᲐᲪᲘᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ.

ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲑᲘᲣᲠᲝ ᲓᲐᲝᲗᲐᲮᲜᲛᲐ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲓᲐᲜᲔᲡᲘᲡ ᲠᲐᲘᲙᲝᲛᲘᲡ ᲑᲘᲣᲠᲝᲡ ᲒᲐᲓᲐᲬᲧᲕᲔᲢᲘᲚᲔᲑᲐᲡ ᲛᲘᲣᲗᲘᲗᲔᲑᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲨᲔᲡᲐᲑᲐᲛᲘᲡᲘ ᲓᲐᲛᲢᲙᲘᲪᲔᲑᲐ ᲓᲦᲔᲡᲐᲛᲝᲣᲪᲮᲔᲡᲓᲐ ᲒᲐᲜᲮᲘᲚᲣᲚᲘ ᲞᲠᲝᲒᲠᲐᲛᲐᲗᲐ ᲡᲐᲛᲮᲔᲓᲠᲝ ᲝᲚᲥᲘᲡ ᲛᲔᲝᲗᲔ ᲬᲚᲘᲡ ᲗᲕᲘᲗᲝᲜᲐᲛᲓᲔᲑᲐᲠᲔ ᲞᲠᲝᲒᲠᲐᲛᲘᲡ ᲓᲐᲛᲢᲙᲘᲪᲔᲑᲘᲗ. ᲐᲦᲜᲘᲨᲜᲐ, ᲠᲝᲛ ᲠᲔᲡᲞᲣᲑᲚᲘᲙᲘᲡ ᲛᲨᲠᲝᲛᲔᲚᲔᲑᲛᲐ 1986 ᲬᲚᲘᲡ 19 ᲐᲞᲠᲘᲚᲡ ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲣᲠᲘ ᲨᲐᲑᲐᲗᲝᲑᲐ ᲛᲝᲐᲬᲧᲝᲡ ᲓᲘᲓᲘ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲓᲐ ᲨᲠᲝᲛᲘᲗᲘ ᲐᲥᲢᲘᲣᲠᲝᲑᲘᲗ ᲒᲐᲜᲕᲘᲗᲐᲠᲔᲑᲐᲨᲘ. ᲨᲐᲑᲐᲗᲝᲑᲘᲡ ᲓᲦᲔᲡ ᲒᲐᲛᲝᲛᲣᲨᲐᲕᲔᲑᲣᲚᲘ ᲓᲐ ᲛᲘᲦᲔᲑᲣᲚᲘ ᲛᲝᲒᲒᲐ — 3 ᲜᲘᲦᲘᲝᲜᲘ 683 ᲐᲗᲐᲡᲘ ᲛᲐᲜᲔᲗᲘ ᲛᲝᲮᲛᲐᲠᲓᲔᲑᲐ ᲡᲝᲤᲚᲐᲓ ᲯᲐᲜᲛᲠᲗᲔᲚᲝᲑᲘᲡ ᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲝᲑᲘᲔᲥᲢᲔᲑᲘᲡ ᲛᲨᲔᲜᲔᲑᲚᲝᲑᲐᲡ.

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲙᲝᲛᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲑᲘᲣᲠᲝᲛ ᲛᲘᲘᲗᲕᲐᲡ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲥᲣᲗᲐᲘᲡᲘᲡ ᲚᲔᲜᲘᲜᲘᲡ ᲠᲐᲘᲙᲝᲛᲘᲡ ᲐᲜᲒᲐᲠᲘᲨᲘ ᲓᲐᲛᲐᲙᲛᲧᲝᲤᲘᲚᲔᲑᲣᲚᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲓᲐᲜᲔᲡᲘᲡ ᲠᲐᲘᲙᲝᲛᲘᲡ ᲗᲐᲕᲨᲘ. ᲓᲐ ᲘᲛᲗᲝᲠᲘᲡ ᲨᲝᲠᲘᲡ, ᲕᲘᲜᲪ ᲤᲠᲝᲜᲢᲔᲚᲔᲑᲘᲡ ᲛᲬᲧᲝᲑᲠᲨᲘ ᲨᲔᲮᲕᲓᲐᲜᲔᲑᲘ. ᲐᲜᲒᲝᲚᲐ ᲐᲡᲔᲗᲘ ᲑᲠ

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურ კომიტეტს

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა განიხილა 1985 წელს მასობრივი ინფორმაციის ცენტრალური ორგანოების კრიტიკულ გამოსვლებზე რეაგირების საკითხი.

აღინიშნა, რომ მასობრივი ინფორმაციის ცენტრალური ორგანოების ფურცლებზე რეგულარულად იბეჭდებოდა მასალები, რომლებშიც ფართოდ იყო ასახული საქართველოს პარტიული ორგანიზაციის ორგანიზატორული და იდეოლოგიური საქმიანობა, პროპაგანდას უწევდნენ დადებით გამოცდილებას. ამავე დროს ამხილებდნენ ცალკეული პარტიული კომიტეტების, სამინისტროების, უწყებების, საწარმოებისა და დაწესებულებების მუშაობის ნაკლოვანებებს.

1985 წელს ცენტრალურ პრესაში დაბეჭდილი იყო ადგილობრივ პრობლემებთან დაკავშირებული 84 კრიტიკული პუბლიკაცია, აქედან 82 პუბლიკაციის გამო განხორციელდა საქირო ღონისძიებანი, მთელი რიგი განსაკუთრებით მნიშვნელოვანი გამოსვლა განიხილეს საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის ბიუროსა და სამდივნოს სხდომებზე, სამინისტროთა და უწყებათა კოლეგიების სხდომებზე.

მაგრამ რესპუბლიკის პარტიული, საბჭოთა, კომკავშირული და სამეურნეო ორგანოების ცალკეული ხელმძღვანელები ჯერ კიდევ დროულ და საქმიან რეაგირებას არ ახდენენ ცენტრალური პრესის გამოსვლებზე, ურიგდებიან კრიტიკის მიჩქმალვის ფაქტებს. რამდენიმე თვით გაჯიანურეს პასუხი 1 დეკემბერს „პრავდაში“ გამოქვეყნებულ ფელეტონზე „აქეთიქით მოგზაურობა“ საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭომ და საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის ტრანსპორტისა და კავშირგაბმულობის განყოფილებამ. საქართველოს სსრ მსუბუქი მრეწველობის სამინისტრომ და პარტიის თბილისის საქალაქო კომიტეტმა არსებითად უგულებელყვეს „სოვეტსკაია ტორგოვლია“ 26 ნოემბრის პუბლიკაცია „მხოლოდ და მხოლოდ შეშფოთებულნი?“, რუბრიკით „ფრთხილად: ფორმალური პასუხი“. ცენტრალური გაზეთების რედაქციები არ დაკმაყოფილეს საქართველოს კომპარტიის სამხრეთ ოსეთის საოლქო კომიტეტის, საქართველოს ალკაკ აფხაზეთის საოლქო კომიტეტის, აფხაზეთის ასსრ ვაჭრობის სამინისტროს, თბილისის ჩარხსაშენებელი საწარმოო გაერთიანების, თბილისის 1 მაისის სახელობის სამკერვალო ფაბრიკის პასუხებმა. დროული საქმიანი რეაგირება არ მოახდინეს აგრეთვე მასობრივი ინფორმაციის ცენტრალური ორგანოების კრიტიკულ გამოსვლებზე აფხაზეთის ასსრ მინისტრთა საბჭომ, საქართველოს სსრ განათლების, კულტურის, შინაგან საქმეთა, მშენებლობის, კავშირგაბმულობის, ვაჭრობის, ხილეულის მეურნეობის სამინისტროებმა, „საქმოთავრწყალმშენმა“, ქუთაისის საავტომობილო ქარხანამ.

ყოველივე ეს მოწმობს, რომ ცალკეული ხელმძღვანელ მუშაკებს არ ესმით კრიტიკისა და თვითკრიტიკის, როგორც კუთხურობის, უწყებრიობის, ბიუროკრატიზმისა და გაჭიანურების წინააღმდეგ ბრძოლაში მაზვილი იარაღის, სამინისტროებისა და უწყებების აპარატის მუშაობის სრულყოფის, დაკანონების საქმისათვის, დარგის განვითარებისა და სახელმწიფო დისციპლინის განმტკიცებისათვის თანამშრომელთა პასუხისმგებლობის გაძლიერების ქმედითი საშუალების როლი.

მიღებულ დადგენილებაში საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა აღნიშნა, რომ უნდა კვლავაც სრულყოფდეთ ცენტრალური პრესის კრიტიკულ შენიშვნებზე რეაგირებისადმი კონტროლის სისტემას, ვიღაცაწოთ მისი ოპერატიულობისათვის, ადგილებზე გამოვლენილ ნაკლოვანებათა აღმოფხვრისათვის. პარტიის საოლქო და საქალაქო კომიტეტებს, რესპუბლიკის პროფსაბჭოს, საქართველოს აკკა ცენტრალურ კომიტეტს, სამინისტროებისა და უწყებების პარტიულ ორგანიზაციებს დაეკალათ განიხილონ იმ პირთა პერსონალური პასუხისმგებლობის საკითხები, რომლებსაც ბრალი მიუძღვით კრიტიკული გამოსვლების უგულებელყოფაში, დროულად არ მოახდინეს მათზე რეაგირება და არ განახორციელეს ქმედითი ღონისძიებანი პრესაში აღნიშნულ ნაკლოვანებათა აღმოსაფხვრელად. ცნობად იქნა მიღებული, რომ პრესაში არაერთხელ დაყენებული საკითხი ქუთაისის საავტომობილო ქარხნის მუშაობის გაუმჯობესების შესახებ, მიმდინარე წლის მეორე კვარტალში უნდა განიხილონ საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის ბიუროს სხდომაზე, ხოლო 1 მაისს სახელობის სამკერვალო ფაბრიკის სამეუნერეო ხელმძღვანელობისა და პირველადი პარტიული ორგანიზაციის საქმიანობის სეგრეგაციისა და ხარვეზების საკითხი 1986 წლის აპრილში განიხილეს საქართველოს კომპარტიის თბილისის საქალაქო კომიტეტის ბიუროს სხდომაზე და დამნაშავეებს პასუხი აგებინეს.

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა მიდგარად მიიჩნია ქ. თბილისის პარტიული ორგანიზაციების პოზიცია, რომელებსაც საჭიროდ არ ჭიანრნათ საბჭოთა ორგანებთან, სამინისტროებთან, სახელმწიფო კომიტეტებთან და უწყებებთან ერთად იხილავდნენ ცენტრალური პრესის გამოსვლებს, იღებდნენ ამ გამოსვლების გამო შესაბამის გადაწყვეტილებებს. საქართველოს კომპარტიის თბილისის საქალაქო კომიტეტის (ამხ. ვ. დ. გაბუნია) ყურადღება მიაპყრეს იმას, რომ პარტიის ქ. თბილისის საქალაქო და რაიონული კომიტეტების აპარატმა საქმიანი რეაგირება უნდა მოახდინოს კრიტიკაზე, განახორციელოს კონკრეტული ქმედითი ღონისძიებანი თბილისის საწარმოებში, დაწესებულებებსა და ორგანიზაციებში არსებულ ნაკლოვანებათა აღმოსაფხვრელად.

საქართველოს კომპარტიის საოლქო, საქალაქო და რაიონულ კომიტეტებს, რესპუბლიკის პარტიულ ორგანიზაციებს დაეკალათ მიაღწიონ პრინციპული და საქმიან მიდგომას პრესის, ტელევიზიისა და რადიოს კრიტიკული გამოსვლებისადმი გაზეთების „სპეციერ ტრანსპორტისა“ და „წყლის ტრანსპორტის“ რედაქციების მიმართ უნეში ადმინისტრირებისა და კრიტიკის მიჩქმალვის ფაქტების შესახებ სკკპ ცენტრალური კომიტეტის დადგენილების მითითებათა შესაბამისად. პარტიული ბაზიი მკაცრად უნდა აგებინონ პასუხი პირებს, რომლებიც ამბიციურად, არაპარტიულად აღიქვამენ სამართლიან კრიტიკას და თავს არიდებენ მასზე საქმიან რეაგირებას.

დადგენილებაში დასახულია აგრეთვე სხვა კონკრეტული ღონისძიებანი. (საქინფორმი).

ᲩᲐᲘ – 86 — ᲧᲣᲠᲐᲦᲚᲔᲑᲐ, ᲓᲐᲕᲘᲮᲡᲝᲛᲝᲗ:

ᲣᲮᲐᲠᲘᲡᲮᲝ ᲓᲐ ᲣᲙᲝᲜᲓᲘᲪᲘᲝ ᲜᲔᲓᲚᲔᲣᲚᲘ ᲕᲐᲑᲠᲘᲙᲔᲑᲘ ᲐᲠ ᲒᲐᲓᲐᲐᲛᲣᲨᲐᲕᲔᲑᲔᲜ!

აპრილის მიწურულს რესპუბლიკის სუბტროპიკული ზონის ზოგიერთ რეგიონში დაიწყო ხარისხოვანი ჩაის ფოთლის შერჩევითი კრეფა. ახლა კი ყოველდღიურად მატულობს იმ რაიონების რიცხვი, სადაც ჩაის ფოთოლს კრეფენ. იმის შესახებ, თუ როგორ მოემზადნენ მეჩაიეობის რაიონები ფოთლის კრეფის სეზონისათვის, მოგვითხრობს ეს წერილი.

მ. დემურია — ზუგდიდის აგროსამრეწველო გაერთიანების თავმჯდომარე: — წლეულს ზუგდიდელი მეჩაიეები 80 ათასი ტონის მიჯნის დასაღწევად ებრძვიან. ეს იოლი საქმე როდია. ამასთან, გასათვალისწინებელია ისიც, რომ უხარისხო და უკონდიციო ჩაის ფოთოლი წელს ჩაის ფაბრიკებში გადასამუშავებლად არ უნდა მოხვდეს; ამან მეჩაიეები დაძაბული შრომისათვის უნდა განაწყოს. ამიტომ მათ ყოველგვარ პირობებს ვუქმნით ნორმალური მუშაობისათვის. დღეს ცხოვრება მტკიცედ მოითხოვს, რომ მაქსიმალურად ვიყენებდეთ მეჩაიეობაში არსებულ ყველა რეზერვსა და შესაძლებლობას. ისინი კი საკმაოდ გვაქვს. ფაბრიკებში მხოლოდ ხარისხოვანი ფოთოლი უნდა იგზავნებოდეს. ამისათვის მეჩაიეებს რგოლებსა და ბრიგადებში ვასაუბრეთ კრეფის ახალი ტექნოლოგიური წესების შესახებ, ავუხსენით, განვუმარტეთ, რომ ახალი ტექნოლოგიით მუშაობა სასარგებლოა მეჩაიეებისა თვის (დიდი ანაზღაურება ხარისხისათვის), ფაბრიკებისა და, რა თქმა უნდა, ჩაის მომხმარებლისათვის, წლევანდელი სეზონი უთუოდ გარდატეხის სეზონი უნდა იყოს ჩაის ხარისხის მკვეთრად გასაუმჯობესებლად.

რ. იპარდაკა — ზუგდიდის ჩაის ფაბრიკების გაერთიანების გენერალური დირექტორი: — წლევანდელი სეზონი ჩაის ნედლეულის გადამუშავებელი მრეწველობის მუშაკებისთვისაც განსაკუთრებულია, განვახორციელეთ ჩაის ხარისხის გაუმჯობესების მთელი რიგი ახალი ტექნოლოგიური პროცესები. დავამონტაჟეთ ახალი დანადგარმოწყობილობები; არსებული მანქანები საგულდაგულოდ შეკეთდა; ფაბრიკებს საკმაოდ ჰყავთ დამატებითი მუშახელი, მოვახდინეთ კადრების ატესტაცია და გადამზადება, ყველა პირობა შევქმენით, რომ მეჩაიეთა ნახელავი — მაღალხარისხოვანი ნედლეული — დროულად მივიღოთ და უზადოდ გადავამუშაოთ.

წლევანდელი ჩაის ნედლეული ფაბრიკებს პირველებმა ნარაზენის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობის მეჩაიეებმა „შიუწონეს. დღემდე გაერთიანების ფაბრიკებმა რაიონის საზოგადოებრივი მეურნეობებისაგან ათეულობით ტონა ნედლეული მიიღეს და მისგან მაღალხარისხოვანი პროდუქციაც გამოუშვეს. თუ ასე იქნება), მართლაც რომ ჩინებულ, სურნელოვან ჩაის მივაწვდით მომხმარებელს.

თ. იმედაძე — საქართველოს კომპარტიის სამტრედიის რაიკომის პირველი მდივანი: — ჩაის ხარისხი პლანტაციებიდან იწყება. მართლაც, კარგად ნაპატრონებ და აგროვადებში დამუშავებულ პლანტაციებში ფოთლის დროულად კრეფის შედეგად კარგ ნედლეულს რომ იღებენ, ეს ეჭვს არ იწვევს. ერთგულად მომუშავე მეჩაიეს შეუმნეველი როდი რჩება მინარევები (სარეველები, ხმელი ფოთლები). მკრეფავი მაშინვე ამოაგდებს ხოლმე ნარევს მოკრეფილი დუყებდიდან. გარდა ამისა, წელს დიდი ყურადღება მიექცა პლანტაციებში მიწის გადაბარვას, მინერალური სასუქების ჯეროვანი დოზით შეტანას, ბუჩქების გასხვლას, მისასვლელი გზების მოწესრიგებას, ტრანსპორტით და ტარით მომარაგებას, მეჩაიეთა საყოფაცხოვრებო პირობების გაუმჯობესებას. მოვლილმა პლანტაციებმაც მოსავალი შარშანდელ ამავე პერიოდთან შედარებით 15 დღით ადრე მოგვცა. 30 აპრილს დაიწყო ჩაის ფოთლის კრეფა. ფოთლის კრეფა პირველად დიდი ჯიხაიშის ოქტომბრისა და სტალინის სახელობის კოლმეურნეობებმა, ვარდისუბნის საბჭოთა მეურნეობამ დაიწყეს. რაიონში 15 ტონამდე ნედლეული ჩაბარდა სამტრედიის ჩაის ფაბრიკას, რომლის ნაწი ფრაქცია 90 პროცენტს აღწევს.

როგორც მახარაძეში გამართულ მეჩაიეებისა და გადამმუშავებელი მრეწველობის მუშაკთა რესპუბლიკურ თათბირზე ითქვა, კოლმეურნეობების თავმჯდომარეებმა და საბჭოთა მეურნეობების დირექტორებმა, საწარმოთა ხელმძღვანელებმა უპირველესი ზრუნვის საგნად უნდა გაიხადონ პროდუქციის ხარისხის რადიკალური გაუმჯობესება.

თ. კუნჭულია — საქართველოს კომპარტიის მახარაძის რაიკომის პირველი მდივანი: — დაუნდობელი ბრძოლა გამოვუცხადეთ ბოროტმოქმედებასა და წამატებებს, რომელიც მოხდა ჩვენს რაიონში. ამ სამარცხვინო ლაქის მოსაცილებლად და სხვა ნეგატიური მოვლენების აღმოსაფხვრელად გაჩაღებულმა უკუშვრომისმა ბრძოლამ სწორ გზაზე დააყენა ჩვენი მეჩაიეების ის ნაწილიც, რომელიც წინათ ნებსით თუ უნებლიეთ სცოდავდა. ახლა ისინი მიხვდნენ, რომ მრუდე გზით სიარული შორს ვერ წაგიყვანს.

მეჩაიეობის განვითარების ამ ახალ ეტაპზე უპირველესი ამოცანაა პროდუქციის ხარისხის მკვეთრად გაუმჯობესება. დიახ, ახლა მეჩაიეებისათვის არ არსებობს უფრო დიდი საპრესტიჟო საქმე, ვიდრე ქართული ჩაის ღირსების აღდგენა. ეს მეტად პრინციპული საკითხია. ამიტომ უკომპრომისო ბრძოლა გვაქვს გაჩაღებული ყველა იმათ წინააღმდეგ, ვინც ოდნავ მაინც შეეცდება უხარისხო ნედლეულისა და პროდუქციის დამზადებას.

ჩაის ფოთლის შერჩევითი კრეფა პირველებმა დაიწყეს სოფლების კონკკათის, ასკანის, ჭანეითის, თხინვალის კოლმეურნეობების მეჩაიეებმა და ნასაკრალის ჩაის საბჭოთა მეურნეობის მუშებმა. მათ რიგებს ყოველდღიურად ემატებიან სხვა საზოგადოებრივი მეურნეობების მეჩაიეები და მექანიზატორები. რაიონში უკვე ათობით ტონა მოკრეფილი ჩაის ფოთოლი პირველი ხარისხისაა და უზადოდ ამუშავებენ ჩაის ფაბრიკები.

• • •

ახალი ხუთწლედის პირველ წელს ჩაის ფოთლის სიუხვისა და ხარისხისათვის გაშლილი საყოველთაო-სახალხო ლაშქრობა თანდათანობით ძალას იკრებს. მაგრამ რედაქციაში სასიხარულო ცნობებთან ერთად გულსატკენი სიგნალებიც მოდის. მათი ავტორები იწერებიან, რომ ზოგან საპლანტაციო გზები, ფარდულები და ჩაის პუნქტები მოუწყობელია; ზოგან სარწყავი სისტემები გამართულად არ მუშაობს, მინერალური სასუქები ჩაის პუნქტებში ინახება, და სხვა მთელ რიგ დარღვევა-დამახინჯებაზე. ეს ნაკლოვანებები ხომ უხარისხო ნედლეულის დამზადებას უწყობს ხელს?

საჭიროა აქედანვე ძირშივე აღკვეთოთ ყოველივე ის, რაც ხელს უშლის ხარისხისათვის ბრძოლას. მომთხოვნელობა და გერგილიანობა გვმართებს ყველგან და ყველაფერში.

მაშ ასე, ვიმუშაოთ დევიზით: რაოდენობაც და ხარისხიც!

ბ. ნოდია,
„კომუნისტის“ სპეც. კორ.

ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠ-ᲐᲜᲒᲝᲚᲐ

მეგობრობის, თანამშრომლობის მკაფიო მაგალითი

ლუანდა. დინამიკურად და ნაყოფიერად ვითარდება სსრ კავშირისა და ანგოლის სახალხო რესპუბლიკის მეგობრული ურთიერთობა და თანამშრომლობა. ამას მტკიცე საფუძველი ჩაეყარა ჯერ კიდევ იმ წლებში, როცა ანგოლელი ხალხი დამოუკიდებლობისათვის იბრძოდა.

დღეს ორმხრივი თანამშრომლობა მოიცავს პოლიტიკურ, ეკონომიკურ, სოციალურ, კულტურულ და სხვა დარგებს. საბჭოთა სპეციალისტები ანგოლის სახალხო რესპუბლიკას ინტერნაციონალურ დახმარებას უწევენ მრეწველობისა და სოფლის მეურნეობის აღმავლობაში, ჯანმრთელობის დაცვის სისტემის სრულყოფისა და ეროვნული კადრების მომზადებაში.

ამჟამად რესპუბლიკაში შრომობს 150 საბჭოთა ექიმი. ჰიპოკრატეს ფიცის ერთგულნი, ისინი აწყობენ ეპიდემიების კერების ლიკვიდაციის კამპანიებს, გადაუდებელ დახმარებას უწევენ დაჭრილებს, რომლებიც დაზარალდნენ რასისტ აგრესორთა და უნიტას კონტრრევოლუციური დაჯგუფების მონაწილე მარიონეტთა წინააღმდეგ ბრძოლაში.

დიდი ავტორიტეტი მოიპოვეს აქ საბჭოთა ხიდმშენებლებმა. ამ დღეებში კომისიამ მიიღო სათვალავი მეთექვსმეტე ხიდი, რომელიც აღდგენილია საბჭოთის წარგზავნილთა დახმარებით.

დამოუკიდებლობის წლებში სსრ კავშირის ხელშეწყობით ანგოლაში მოშზადდა 12 ათასამდე სპეციალისტი ეკონომიკის, ჯანმრთელობის დაცვისა და განათლების სისტემისათვის. უდიდესი პოპულარობით სარგებლობს ანგოლის სახალხო რესპუბლიკაში ქალაქ კუანზაგოს საბჭოთა კავშირ-ანგოლის მეგობრობის სახელობის პროფტექნიკური სასწავლებელი. ანგოლელი ქალაშვილები და ჭაბუკები საბჭოთა მასწავლებლებისა და საწარმოო სწავლების ოსტატთა დახმარებით ეუფლებიან იქ ხარატის, ელექტრიკოსის, მექანიკოსის, ტრაქტორისტისა და მძღოლის პროფესიებს. ყოველწლიურად პროფტექნიკური სასწავლებელი უშვებს 200-ზე მეტ კვალიფიციურ კადრს.

ახალი საზოგადოების მშენებლობაში ანგოლელები აწყდებიან ბევრ სიძნელეს, რასაც აღრმავებს ამერიკის შეერთებული შტატების მეთაურობით საერთაშორისო იმპერიალიზმის მიერ გაჩაღებული გამოუცხადებელი ომი და რასისტული სამხრეთ აფრიკის რესპუბლიკის განგწყვეტელი აგრესია. მაგრამ შინაგანი და გარეშე რეაქციის ვერავითარი ხრიკები ანგოლელ ხალხს ვერ დაკარგვინებს რევოლუციურ მონაპოვრებს. ვერ ააცდენს მის მიერ არჩეულ სოციალისტური განვითარების გზას. ამაში იგი ეყრდნობა თავისი ერთგული მეგობრისა და მოკავშირის — საბჭოთის დახმარებასა და მხარდაჭერას.

● **ᲐᲨᲨ**

დაამტკიცეს კანდიდატურა

ᲕᲐᲨᲘᲜᲒᲢᲝᲜᲘ. ამერიკის კონგრესის სენატმა დაამტკიცა ჯეიმს ფლეტჩერის კანდიდატურა აერონავტიკისა და კოსმოსური სივრცის კვლევის ეროვნული სამმართველოს დირექტორის პოსტზე.

ფლეტჩერს წინათ უკვე ეკავა ეს პოსტი 1971-1977 წლებში. ადმინისტრაცია იმედოვნებს, რომ ეს გამოცდილი მოღვაწე შეძლებს პრესტიჟი აღუდგინოს უწყებას, რომელმაც, გაზეთ „ვაშინგტონ პოსტის“ თქმით, „სული ვერ მოითქვა ერთმანეთზე მიყოლებული ჩავარდნებისაგან“. საკმარისია ითქვას, რომ ბოლო სამ თვეში სამჯერ განიცადეს კატასტროფა გაშვებისას სხვადასხვა ტიპის ამერიკულმა რაკეტა-მატარებლებმა.

ᲕᲐᲨᲘᲜᲒᲢᲝᲜᲘ ᲒᲔᲒᲛᲐᲕᲡ ᲐᲮᲐᲚ „ᲡᲐᲜᲥᲪᲘᲔᲑᲡ“

ᲕᲐᲨᲘᲜᲒᲢᲝᲜᲘ. რეიგანის ადმინისტრაციამ ახალი ფინანსურ-ეკონომიკური „სანქციები“ შეიშუშავა სუვერენული ლიბიის წინააღმდეგ და აპირებს მათ განხორციელებაში ჩააბას თავისი დასავლეთ-ევროპელი მოკავშირენი.

როგორც გაზეთი „ვაშინგტონ პოსტი“ წერს, აღმინისტრაცია, კერძოდ, აპირებს მიაღწიოს იმას, რომ ან სრულიად დაზღვონ დასავლეთ ევროპის ქვეყნებში ლიბიის ეროვნული ავიაკომპანიის „ლიბიან არაბ ეირლაინზის“ წარმომადგენლობანი, ან მკვეთრად შეამცირონ ამ ქვეყნებში ავიაკომპანიის რეისების რიცხვი. ამავე დროს ვაშინგტონს განზრახული აქვს დასავლეთ ევროპის ნატო-ერობებს ამოაღებინოს თავიანთი შენატანები ბანკებიდან, რომლებიც ნაწილობრივ ან მთლიანად ლიბიას ეკუთვნიან. ყველა ამ ღონისძიების მიზანია, წერს გაზეთი, მ. კადაფის მთავრობის „იზოლაცია და დამხობა“.

ლიბიის მიმართ სამხედრო შანტაჟის გაძლიერების ფონზე ნიმდინარეობს ქვეყანაზე ფინანსურ-ეკონომიკური ზემოქმედების სულ ახალ-ახალ ღონისძიებათა შემუშავება, რომლის დამოუკიდებელი პოლიტიკაც თეთრ სახლში გაგაფრთრებას იწვევს. მიუხედავად იმისა, რომ ამ სუვერენული სახელმწიფოს ხალხნა უკვე ორჯერ განიცადა შეერთებული შტატების არაპროვოცირებული თავდასხმა, პენტაგონი ადგენს ლიბიის მიმართ ახალი სამხედრო დარტყმების გეგმებს. ამ მიზნით ცენტრალურ ხმელთაშუა ზღვის რაიონში კვლავ იმყოფება ამერიკის შეერთებული შტატების უდიდესი საჭხედრო-საზღვაო დაჯგუფება.

როგორც „ვაშინგტონ პოსტი“ წერს, ლიბიის რევოლუციური რეჟიმისათვის ძირის გამოთხრის მიზნით რეიგანის ადმინისტრაციის მიერ წამოწყებული კანპანია უდიდესი ამგვარი კამპანიაა ამ ეკონომიკური ბოიკოტის დროიდან, რომელიც ამერიკის შეერთებულმა შტატებმა 60-იანი წლების დამდეგს გამოუცხადა კუბას. როგორც ცნობილია, ეს ბოიკოტი მთლიანად ჩაიფუშა. ამიტომ ახლა ვაშინგტონი ყოველნაირად ცდილობს მოკავშირეები ჩაითრიოს თავის საძრახის აქციებში. როგორც პრესა აღნიშნავს, რეიგანის ადმინისტრაცია კმაყოფილია, რომ ტოკიოში შვიდი ყველაზე განვითარებული კაპიტალისტური ქვეყნის სახელმწიფოთა და მთავრობათა მეთაურების თათბირს ვაშინგტონმა ნიაღებინა განცხადება „საერთაშორისო ტერორიზმის შესახებ“, რომელშიც მოკავშირეებმა პრაქტიკულად ხელი მოაწერეს ლიბიის მიმართ მუქარისა და ძალმომრეობის კანონიერებას, ამერიკის შეერთებული შტატები რომ აძლიერებს.

მოკლედ — **ᲢᲔᲚᲔᲢᲐᲘᲞᲘᲡ ᲚᲔᲜᲢᲘᲓᲐᲜ**

● **ᲑᲝᲒᲝᲢᲐ.** იმის გამო, რომ მასწავლებლებმა საერთო-ეროვნული გაფიცვა გამოაცხადეს, მეცადინეობა შეწყდა კოლუმბიის დაწყებით და საშუალო სასწავლებლებში. ისინი მოითხოვენ ხელფასის მომატებას, სოციალური დახმარების მიცემას, რომელიც ბოლო ორ წელიწადში შეუუწყეტეს, განათლების საჭიროებისათვის სახელმწიფო ასიგნებათა გაზრდას.

● **ᲓᲔᲚᲘ.** განვლილ დღე-ღამეში კიდევ 12 კაცი მოკლეს ინდოეთის საზღვრისპირა პენჯაბის შტატში მოკალათებულმა სექტმა ტერორისტებმა.

მიღებული ცნობებით, მათგან რვა მოკლულია ქალაქ ამრიტსარის რაიონში. ვითარების შემდგომი გაფუჭვების საფრთხის გამო ხელისუფლებმა ზოგიერთ უბანში კომენდანტის საათი შემოიღეს.

● **ᲞᲐᲠᲘᲖᲘ.** სალვადორელ აჯანყებულთა რადიოსადგურმა „ვენსერემოსმა“ დაგმო ანტიხალხური რეჟიმის ახალი დანაშაული. როგორც იგი იუწყება, დუარტეს საიდუმლო პოლიცია მხეცურად გაუსწორდა ფოსტის მოსამსახურეთა პროფკავშირის გენერალურ მდივანს არისტიდეს მენდეზს, რომელიც მოკლეს ქვეყნის დედაქალაქ სან-სალვადორში; წინადღით მან საპროტესტო პეტიცია შეიტანა პარლამენტში.

დიქტატურა მორყეულია. რა იქნება შემდეგ?

სᲐᲔᲠᲗᲐᲨᲝᲠᲘᲡᲝ ᲙᲝᲛᲔᲜᲢᲐᲠᲘ

მოსკოვი. პრესის ფურცლებზე ზოგიერთად ხვდება პარაგვაის შესახებ ან პარაგვაიდან მოსული ცნობები. მაგრამ როცა ხვდება, ამ ცნობებში საქმე, როგორც წესი, ეხება ამ ქვეყანაში რეპრესიების მორიგ კამპანიას, რომლის ხალხსაც უკვე სამ ათეულ წელზე მეტია ტყვეობად აწევს ჩვენს პლანეტაზე არსებული ერთ-ერთი ყველაზე არადემოკრატიული დიქტატურა.

ასე მოხდა ამ დღეებშიც. აპრილის დამლევს — მაისის დამდეგს პარაგვაის გადაუარა ტირანიის წინააღმდეგ პროტესტების უპრეცედენტო მასშტაბის ტალღამ. ამას დაუყოვნებლივ მოჰყვა უსასტიკესი დამსჯელი აქციები. დემონსტრაციებისა და მიტინგების მონაწილეებს, რომლებიც მოითხოვდნენ ძირმომპალი რეჟიმის გადადგომასა და ნამდვილად დემოკრატიული მართვის სისტემის შექმნას, პოლიციელები გაუსწორდნენ ტელეკამერებით, ცრემლსადენგაზიანი ყუმბარებით, წყალსატყორცნი დანადგარების მძლავრი ჭავლებით, ავტომატების ჯერით. პოლიციის რაზმებმა მთლიანად შემოარტყეს ალყა დედაქალაქის ორ უნივერსიტეტს — „ამბოხების“ მთავარ კერებს. ბევრნი დააპატიმრეს.

მაგრამ პარაგვაის მოვლენათა ახლანდელ განვითარებაში მკაფიოდ შეინიშნება ახალი ელემენტები. ჯერ ერთი, სახალხო ბრძოლა, როგორც ოფიციალური პრესაც კი აღიარებს, რეპრესიების მიუხედავად, არასდროს ყოფილა ესოდენ ყოვლისმომცველი. მეორე, ის, რომ ამ ბრძოლის შედეგად, რეჟიმი, რომელსაც ზურგს უმაგრებს ხიშტები და ვაშინგტონის მხარდაჭერა, შესამჩნევად შეირყა. გაჩნდა ცნობები იმის შესახებ, რომ უთანხმოებაა მმართველ სამხედრო უმაღლეს წრეებში. არის იმის ნიშნები, რომ ანტიხალხური რეჟიმის ზოგიერთი მაღალი თანამდებობის მოღვაწე მზად არის გაწყვიტოს კავშირი ამ რეჟიმთან, დაიმალოს, სანამ გვიან არ არის. ისინი ყიდიან თავიანთ სახლებსა და ვილებს, სხვა უძრავ ქონებას, ფასიან ქაღალდებს. მეზობელ არგენტინაში მიღებულ ცნობები იმის თაობაზე, რომ მხცოვანი გენერალი სტრესნერი, პარაგვაის უცვლელი დიქტატორი 1954 წლიდან, როცა მან მოახდინა სამხედრო გადატრიალება, თვით აწარმოებს საიდუმლო მოლაპარაკებას ტაივანთან იქ თავშესაფრის მიღების შესახებ.

მიმომხილველების აზრით, ვიპრესაც ეს ამბავი ამ დღეებში ბევრ სტრატეგიულ შეტევითს ძალებს, ცდილობენ მიაღწიონ სამხედრო უპირატესობას, გამოიყენონ ამ მიზნით კოსმოსური სივრცე. ამერიკის მხედრიონმა, რომელიც ფეხქვეშ თელავს სუვერენული ხალხების ნებას, ლიბიაზე თავისი ბანდიტური თავდასხმით აბეჭრად აიგდო მთელი მსოფლიო საზოგადოებრიობა, კიდევ ერთხელ ცხადყო ნეოგლობალისტური პოლიტიკის იმპერიული, ავაზაკური სახე. გრძელდება ამერიკის შეერთებული შტატების ზემოქმედება ნიკარაგუაზე, რომლის ხალხმა თავისუფალი და დამოუკიდებელი განვითარების გზა აირჩია.

ყოველივე ეს, როგორც ხაზგასმით აღნიშნა სკკპ XXVII ყრილობამ, არმიისა და ფლოტის მეომრებისაგან, ყველა საბჭოთა ადამიანისაგან მოითხოვს სიფხიზლესა და მუდმივ ზრუნვას ქვეყნის თავდაცვის, საბჭოთა შეიარაღებული ძალების საბრძოლო ძლიერების განმტკიცებისათვის.

ლენინის ანდერძის, საბჭოელი ერის ერთიანი ტრადიციების ერთგული საბჭოთა მეომრები ვარშავის ხელშეკრულების მონაწილე სახელმწიფოთა არმიებთან მჭიდრო ერთიანობით ფხიზლად დგანან სოციალიზმის ისტორიული მონაპოვრებისა და ხალხების უშიშროების სადარაჯოზე. ისინი მუდამ მზად არიან მოიხადონ თავიანთი პატრიოტული და ინტერნაციონალური ვალი.

მივესალმები და დიდი გამარჯვებენ სტრატეგიულ შეტევითს ძალებს, ცდილობენ მიაღწიონ სამხედრო უპირატესობას, გამოიყენონ ამ მიზნით კოსმოსური სივრცე. ამერიკის მხედრიონმა, რომელიც ფეხქვეშ თელავს სუვერენული ხალხების ნებას, ლიბიაზე თავისი ბანდიტური თავდასხმით აბეჭრად აიგდო მთელი მსოფლიო საზოგადოებრიობა, კიდევ ერთხელ ცხადყო ნეოგლობალისტური პოლიტიკის იმპერიული, ავაზაკური სახე. გრძელდება ამერიკის შეერთებული შტატების ზემოქმედება ნიკარაგუაზე, რომლის ხალხმა თავისუფალი და დამოუკიდებელი განვითარების გზა აირჩია.

ყოველივე ეს, როგორც ხაზგასმით აღნიშნა სკკპ XXVII ყრილობამ, არმიისა და ფლოტის მეომრებისაგან, ყველა საბჭოთა ადამიანისაგან მოითხოვს სიფხიზლესა და მუდმივ ზრუნვას ქვეყნის თავდაცვის, საბჭოთა შეიარაღებული ძალების საბრძოლო ძლიერების განმტკიცებისათვის.

ლენინის ანდერძის, საბჭოელი ერის ერთგული საბჭოთა მეომრები ვარშავის ხელშეკრულების მონაწილე სახელმწიფოთა არმიებთან ერთიანობით ფხიზლად დგანან სოციალიზმის ისტორიული მონაპოვრებისა და ხალხების უშიშროების სადარაჯოზე. ისინი მუდამ მზად არიან მოიხადონ თავიანთი პატრიოტული და ინტერნაციონალური ვალი.

მივესალმები და დიდი გამარჯ-

სსრ კავშირის თავდაცვის მინისტრი, საბჭოთა კავშირის მარშალი
ს. სოკოლოვი.

ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲗᲐᲕᲓᲐᲪᲕᲘᲡ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲘᲡ

ᲑᲠᲫᲐᲜᲔᲑᲐ

1986 ᲬᲚᲘᲡ 9 ᲛᲐᲘᲡᲘ — **№ 95** — **Ქ. ᲛᲝᲡᲙᲝᲕᲘ**

ᲐᲛᲮᲐᲜᲐᲒᲝ ჯარის კაცებო და მატროსებო, სერჟანტებო და ზემდებლებო!

ამხანაგო პრაპორშჩიკებო და მიჩმანებო!

ამხანაგო ოფიცრებო, გენერლებო და ადმირალებო!

ამხანაგო დიდი სამამულო ომის მონაწილეებო, არმიისა და ფლოტის ვეტერანებო!

დღეს ჩვენი სამშობლო, მოძმე სოციალისტური ქვეყნები, მთელი პროგრესული კაცობრიობა ზეიმობენ დიდ სამამულო ომში საბჭოთა ხალხის გამარჯვების 41 წლისთავს. გამარჯვების დღესასწაული აღინიშნება საბჭოთა ადამიანების, არმიისა და ფლოტის მეომრების იმ დიდი პოლიტიკური და შრომითი აქტიურობის ვითარებაში, რომელიც გამოიწვია სკკპ ისტორიულმა XXVII ყრილობამ, ქვეყნის ცხოვრებაში ახალ, გარდამტეხ ეტაპზე პარტია და ხალხი რომ შეაიარაღა სოციალურ-ეკონომიკური განვითარების დაჩქარების სტრატეგიით, მშვიდობისა და სოციალური პროგრესისათვის ბრძოლის პროგრამით.

მთელი საბჭოთა ხალხისათვის დიდი სამამულო ომი ყველაზე მძიმე განსაცდელი იყო. მასში წყდებოდა მსოფლიოს პირველი სოციალისტური სახელმწიფოს ბედი, მსოფლიო ცივილიზაციის მომავალი. კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელობით საბჭოთა ხალხმა, მისმა მამაცმა შეიარაღებულმა ძალებმა მოიპოვეს მსოფლიო-ისტორიული გამარჯვება, გამანადგურებელი დამარცხება მიაყენეს მსოფლიო იმპერიალისტური რეაქციის დამკვრელ ძალას — ჰიტლერულ ფაშიზმს, შემდეგ კი იაპონიის მილიტარიზმს, დაიცვეს სოციალისტური სამშობლოს თავისუფლება და დამოუკიდებლობა, გადამწყვეტი წვლილი შეიტანეს ფაშისტური დამონების საფრთხისაგან კაცობრიობის

ვიყოთ მაგა-კაკასია დიდების ღირსნი

გამარჯვების დღესასწაულის წინ დიდი სამამულო ომის ჯარისაცთა შვილები და შვილიშვილები — სსრ კავშირის შეიარაღებული ძალების რიგებში რესპუბლიკის წარგზავნილები ტრადიციისამებრ შეიკრიბნენ თბილისში. აქ 7 მაისს გაიმართა გასაჩვენი ახალგაზრდობის რესპუბლიკური შეკრება.

შეკრება საზეიმო ცერემონიით გაიხსნა ლენინის მოედანზე. ხვალინდელმა მეომრებმა — საქართველოს ყველა ქალაქისა და რაიონის წარმომადგენლებმა ომის ვეტერანებთან ერთად გვირგვინებით შეამკეს ილიჩის ძეგლი.

შემდეგ სადღესასწაულოდ მოჩუქურთმა ავტობუსებმა ლამაზ, სამხედრო ფორმის მსგავს სტილიზებულ ტანსაცმელში გამოწყობილი ჭაბუკები მიიყვანეს საქართველოს სახელმწიფო ფილარმონიის დიდ საკონცერტო დარბაზში — საზეიმო კრებაზე. კრების პრეზიდიუმში იყვნენ ამხანაგები ჯ. ი. პატიაშვილი, ვ. გ. გილაშვილი, გ. ნ. ენუქიძე, ა. ნ. ინაური, კ. ა. კოჩეტოვი, ო. ე. ჩერქეზია, ვ. გ. ლორთქიფანიძე.

კრება გახსნა საქართველოს სსრ სამხედრო კომისარმა გენერალ-მაიორმა ლ. ლ. შარაშენიძემ.

სამხედრო ორკესტრი ასრულებს საბჭოთა კავშირისა და საქართველოს სს რესპუბლიკის სახელმწიფო ჰიმნებს. დარბაზში შემოაქვთ ჯარის ნაწილების მხედრულ გამარჯვებათა დიდებით მოსილი საბრძოლო დროშები.

კრებაზე სიტყვა წარმოთქვა საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველმა მდივანმა ჯ. ი. პატიაშვილმა. მიმართა რა ახალწვეულებსა და მომავალ ოფიცრებს, მან თქვა, რომ დღევანდელი დღე მათ დიდხანს ეხსომებათ არა მარტო იმიტომ, რომ ტრადიციისამებრ არმიაში სამსახურისათვის ესოდენ საზეიმო ვითარებაში აციყვანენ. დღეს ახალგაზრდა ადამიანები ნაბიჯს დგამენ მოქალაქეობრივი სიმწიფის გზაზე, როცა შობლიური სახლის ზღურბლს მიღმა რჩება ბავშვობის ბედნიერი ხანა, წინ კი მოელით ახალი დამოუკიდებელი ცხოვრება, ზშირად განსაცდელით აღსავსე და მშფოთვარე. და მხოლოდ სიძნელეების გადალახვით შეიძლება ნამდვილად შეამოწმო საკუთარი თავი, ირწმუნო შენი ძალა, გახდე სრულყოფილი პიროვნება.

საზოგადოებას, ხალხს უნდა შეეძლოთ დაიცვან თავიანთი მონაპოვრები, თავისუფლება, ღირსება და სინდისი, თავიანთი ოჯახის ბედნიერება. ეს არის ჩვენი უპირველესი კონსტიტუციური, მოქალაქეობრივი, მამულიშვილური, უბრალოდ მამაკაცური ვალი.

გუშინდელ ჭაბუკებს ეს აქცევს ნამდვილ მამაკაცებად. ისინი გადიან პიროვნების მოქალაქეობრივი ჩამოყალიბების ხანას, როცა უჩნდებათ მოთხოვნილება მადლიერებით მიაგონ პატივი საზოგადოებას იმ სიკეთის, ზრუნვისა და სიყვარულისათვის, რომლებითაც იგი ასე გულუხვად მოსავს თითოეულ ადამიანს, თითოეულ მოქალაქეს ბავშვობადანვე.

შეუმჩნევლად გავა დრო, და ხვალინდელი მეომრები დაბრუნდებიან ფიზიკურად კიდევ უფრო გამოწრთობილები, მორალურად განმტკიცებული, ურყევ მხედრულ დისციპლინას ნაზიარები და ახალ ცოდნას დაუფლებულნი. მიუხედავად ამისა, გაცილება ყოველთვის ბადებს სევდიან განწყობილებას, იწვევს მღელვარებას: რა გელით ახალ არმიულ ცხოვრებაში, როგორ წარიმართება თქვენი სამსახური? ეს უფროსების ბუნებრივი, ადამიანური წუხილია ახალგაზრდებისათვის. მაგრამ მტკიცედ გვწამს, აღინიშნა კრებაზე, რომ თქვენ ყველანი პირნათლად შეასრულებთ ახალ მოვალეობებს, არ შელახავთ თქვენი ოჯახების, თქვენი რესპუბლიკის, საქართველოს პარტიული ორგანიზაციის, ჩვენი კომკავშირის ავტორიტეტს და გადდებით ყველგან და ყველფერში გულმოდგინებისა და სამაგალითო ქცევის ნიმუში.

მთელი ჩვენი ქვეყანა აღნიშნავს გამარჯვების დიად დღესასწაულს, ჩვენს მიწა-წყალზე მშვიდობიანი ცხოვრების აღორძინების დღესასწაულს.

წლევანდელი სამაისო დღესასწაულები აღსავსეა განსაკუთრებული შინაარსითა და პოლიტიკური აზრით. მთელი ჩვენი ქვეყანა საგაზაფხულო განახლების ხანაშია, აჩქარებს თავისი წინსვლის ტემპს. ადამიანებმა კიდევ უფრო მეტად ირწმუნეს ხვალინდელი დღე და ეს რწმენა მათ შთაუნერგა ჩვენი ლენინური პარტიის XXVII ყრილობის გადაწყვეტილებებმა. ჩვენი ქვეყნის ძლევამოსილი წინსვლა იწვევს საბჭოთა ადამიანების კანონიერ სიამაყეს, პლანეტის მთელი პროგრესული ადამიანების პატივისცემას. მაგრამ სწორი არ იქნებოდა გვეფიქრა, რომ მსოფლიოში ძალები ერთმნიშვნელოვნადაა განაწილებული. სამწუხაროდ, ხმამაღლა გაისმის იმათი ხმა, ვისაც ძილს უფრთხობს ჩვენი წარმატებანი, ვის სიძულვილსა და გაავებას იწვევს ჩვენი მიღწევები.

ყველა საღად მოაზროვნე ადამიანისათვის ცხადია, რომ მშვიდობის შენარჩუნება შეიძლება მხოლოდ და მხოლოდ იმით, თუ მას ფხიზლად დავიცავთ, ყოველგვარ პროვოკაციებს დავუპირისპირებთ ჩვენი ხალხის ძალას, ძლიერებასა და შეკავშირებას. სკკპ XXVII ყრილობაზე მ. ს. გორბაჩოვმა განაცხადა: სსრ კავშირის თავდაცვითი ძლიერება ისეთ დონეზეა, რომელიც საშუალებას გვაძლევს სიამედოდ დავიცავთ საბჭოთა ადამიანების მშვიდობიანი შრომა, ცხოვრება.

მხედრული მამაცობა საქართველოში მოსახლე ხალხთა საუკეთესო ტრადიციაა, რომლებიც საუკუნეების მანძილზე იცავდნენ თავიანთ კულტურას, თავისუფლებასა და დამოუკიდებლობას ყოველგვარ დამპყრობთა ურდოების შემოსევისაგან.

და მას შემდეგ, რაც რუსი ხალხის მეგობრულმა ძალამ ჩვენი ხალხები იხსნა ფიზიკური მოსპობისაგან, მათმა საუკეთესო და ღირსეულმა შვილებმა წარმატებით ამრავლეს რუსული იარაღის დიდება. 18 ქართველი გენერალი უჭკნობი დიდებით შეიმოსა 1812 წლის სამამულო ომში. 48 ქართველი გენერალი და ექვსი ადმირალი იბრძოდა 1941-1945 წლების დიდი სამამულო ომის ბრძოლის ველებზე. და მათ შორის ლეგენდარული არმიის სარდალი, პარტიისა და ხალხის ერთგული შვილი, კავკასიისათვის ბრძოლის გმირი კოსტანტინე ლესელიძე.

აქტიურად მუშაობენ ომის მონაწილენი საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის ბიუროში. ესენი არიან ამხანაგები პ. გ. გილაშვილი, საბჭოთა კავშირის გმირი ა. ნ. ინაური, თ. ი. მოსაშვილი.

და ახლანდელ გასაწვევთა, მათ თანატოლთა შორისაც ალბათ არიან მომავალი გენერლები და ადმირალები, ისეთები, როგორიც არის, მაგალითად, მარშალი ა. ვ. გელოვანი, გამოჩენილ საბჭოთა მხედართმთავართა თანამედროვე თაობის ღირსეული წარმომადგენელი.

იმის შესახებ, რომ მაღლა უნდა ატარონ რესპუბლიკის ღირსება, იყვნენ უფროსი თაობების დიდების ღირსი, კრებაზე ილაპარაკეს და ხვალინდელ მეომრებს გზა დაულოცეს დიდი სამამულო ომის მონაწილემ, საბჭოთა კავშირის გმირმა შ. ი. შურღაიამ, სოციალისტური შრომის გმირმა, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატმა, თბილისის ფოლადთუჯსამსხმელო ქარხნის მეკოპეთა ბრიგადირმა გ. ნ. კურტანიძემ, თბილისის 26 ბაქოელი კომისრის სახელობის წითელდროშოვანი და წითელი ვარსკვლავის ორდენოსანი მეთაურთა უმაღლესი საარტილერიო სასწავლებლის კურსანტმა, სწავლის ფრიადოსანმა გ. შ. სურმანიძემ, საქართველოს აღკაკ ცენტრალური კომიტეტის მეორე მდივანმა ჯ. ვ. მარგველიძემ.

შეკრების მონაწილეებმა მიიღეს მიმართვა რესპუბლიკის მთელი გასაწვევი ახალგაზრდობისადმი.

(საქინფორმი).

პრემიერ პროფაგანდისტთა ამოცანები

[illegible] XXVII ყრილობა [illegible] ბაღწყვეტილებათა, სსრ კავშირის თანამედროვე მინეს [illegible] — საბჭოთა [illegible] — [illegible] — [illegible] —

მამულო, ორთავ თვალის სინათლევ!

მე ვარ პოეტი, ჩემს სულს მშფოთვარეს,
ვინ უკიჟინებს და ვინ მბრძანებლობს!
სიტყვა და გული — ერთად ორთავე,
რად მაქეზებენ სააღსარებოდ.

რად ვეურჩები მძაფრ შეგონებას,
რად ვერ დამიძრავს სიტყვა — მახვილი.
მე რომ ვიცნობ და მესმის ცხოვრება,
ვერ წარმოგიდგენთ მას თავდახრილი.

ვითხოვ ტრიბუნას, რათა ხმიანად
ვთქვა სიტყვა, შიგ ვდებ გულს, სულს და ნამუსს.
აღსარებას და ოდას კი არა,
პატაკს მივართმევ ჩემს ხალხს და მამულს.

მე, კომუნისტი, მე ლექსის კაცი,
მე, სიტყვის კაცი — ომგადახდილი,
შენ მოგახსენებ ნახულს და განცდილს,
შენ მოგახსენებ ფიცით ნამდვილით.

ნაპურალები მომდევს ველები,
და უსიერი, მკაცრი ტყის გზები,
მოფენილია სახრჩობელებით,
გულსაწიერი ჩემი სიზმრების.

ისევ ხრჩოლავენ წყნარი ქოხები,
ცრემლს და საწუხარს სულით ვეხები
და ბოღმის ერთი ამოოხრებით, —
ომის ბნელეთში გადვიჩეხები.

მტერს ზედ საზღვართან შაშხანით ვხვდები,
ხან ვიცავ მოსკოვს, ანუ შენ გიცავ.
ხან სტალინგრადის კედელთან ვკვდები,
ვკვდები და მკვდრეთით აღვსდგები იმწამს.

ფეთქავს, ღაღანებს ყაყაჩოს ველი
და შავ-შავ ღრუბლებს სადღაც მიდენის.
ის შორეული კენესა და ცრემლი,
არ მავიწყდება არასდიდებით.

და მკერდს რომ გაავქს ასე გუგუნი,
ის მოგონება მზარავს წყეული.
მომდევს სოფლები გადაბუგული,
გადათქერილი და დაქცეული.

ომიდან მძიმე გამომყვა დარდი
და საფიქრალი აურაცხელი.
ზეცა უწყვეტლივ ბარდნის და ბარდნის, —
ტკივილს გასამხელს ანუ გამხელილს.

გაჭენდნენ წლები თქარუნ-თქარუნით,
დატორეს მკერდი და განმეორდნენ.
რომ კვლავაც მეგრძნო სისხლის ხმაური,
რომ ჯერაც ფეხზე ვდგავარ მე ვიდრე,

რომ ორთავ თვალის ხატი-სინათლე
და მზერა ჩემი ცას რომ გაპყურებს,
არრაა, თუ აზრს შენ არ მინათებ,
არრაა, თუ ფიქრს არ მიდასტურებ.

მიჭირს თუ მილხინს, მილხინს თუ მიმძიმს,
დღენნი და თვენნი მაინც გადიან.
მე ვცხოვრობ, ვცოცხლობ, ვიღვწი და ვიბრძვი,
პაუ, რამდენი წელიწადია!

შენს სახელს ვფიცავ, შენს სულს ერთიანს,
შენს მთას, შენს ბარს, და ზვიად მწვერვალებს.
თან სიტყვას გაკადრებ, სიტყვა ღმერთია,
სიტყვა ნაღმია, ხმალი ელვარე.

პოეტს, რომ გული ძალუმად უცემს,
სძგერს შენი გულიც დღეა თუ ღამე.
ეს იმიტომ რომ ჩემს სიტყვას უსმენ,
კანონად სჭედავ და ადუღებენ.

და იმიტომაც, რომ ნება ხალხის
დროშაა შენი, ღონე, მიზანი.
მე ნურც მოვუსწრო იმ დროშას დახრილს,
სითბოს, სიბრძნეს და შუქს რომ მიგზავნის.

ასე ურყევი და ღონიერი,
ასე ლამაზი, ასე მართალი,
იდექ მარადყამს ასე ძლიერი,
ჩემი ლექსით და სუნთქვით გამობარი.

ხან ფიქრიანი, ფინდაუმცრალი
პირვარდიანი, გაღიმებული.
ხან ჩემი ცრემლის თბილი კურცხალი, —
სულ ყვავილებად ვაღვივებული.

ხან მზეჭაბუკი-მკლავდაკუნთული,
ხან ვეტერანი შრომის თუ ომის.
მომავლის რწმენით მკერდდახუნძლული,
იმედი ხვალის, ყველას და ყოვლის.

მწერალი, სულ რომ სიკეთეს ეძებს,
მშვიდობას სთესავს შენი ერთგული.
უკეთესს შეაქმნის, უკეთესს შესძლებს,
ქედმოუხრელი როცა ეგულვი.

როგორ გიხდება, როგორ გამაღლებს, —
შენ ეს ჭაღარა სიბრძნისეული.
როგორ მამშვიდებს და მაამაყებს
შენი ლამაზი, მრთელი სხეული,

მუმლი მუხასო, ჩვენში მეერიან,
მუხა ღმერთია, მუმლი თალხია.
მუხა შენა ხარ, მუხა ერია,
ფესვი და ტოტი შენი ხალხია.

სიტყვა ვითხოვე, ზრახვა ერთია,
გულის ნადები რომ გაუამღლავნო.
სიტყვა მეხია, სიტყვა ღმერთია,
სიტყვა სიბრძნეა სამარადყამო.

კაცი ურწმუნო ზოგჯერ ცდუნებით
ხდება, ღალატსაც არ უკადრისობს.
ჩამოიბერტყე ეს კაცუნები,
მიმოისროლე სამარადისოდ.

მტერსა და ორგულს, სულმოკლეს, მქისეს,
ნურც ღირსებია ფიქრშიც დანდობა,
მე დღე დღევანდელს დავხატავ ისე,
შთამომავლობამ გითხრას მადლობა.

მამულო, ორთავ თვალის სინათლევ,
პოეტის მუზა ცას რომ გაპყურებს.
არრაა, თუ აზრს შენ არ მინათებ,
არრაა, თუ ფიქრს არ მიდასტურებ!

დავით კვიცარიძე.

სტრიქონი დაღუპულთა წიგნიდან

სადაც არის სიყვარული, იქ ვერ იქნება იმისთანა ტანჯვა, რომელიც კაცს გასტეხავს. ნამდვილი უბედურება ეგოიზმია. თუ მარტო საკუთარი თავი გიყვარს, ცხოვრებაში რომ გაგიჭირდება, თავ-ბედს იწყევლი და შინაგანად იტანჯები. იქ კი, სადაც სხვათა სიყვარულია, სადაც სხვისთვის ზრუნვაა, სასოწარკვეთილება ვერ იბოგინებს...

1985 წლის № 84 და 350 „იზვესტიაში" დაბეჭდილი წერილების („მამის ბედი, რომელიც მრავალი წლის შემდეგ აღდგინა შვილმა" და „43-ის ლეიტენანტები") პასუხად მრავალი წერილი მოგვდის იმათგან, ვინც ეძებს მახლობლებს, რომლებიც ომიდან აღარ დაბრუნებულან. წერილები ისეთია, რომ ყველაზე ერთად ვერ ილაპარაკებ: თითოეულ მათგანში კაცის ბედია. მაგრამ ამ ფოსტაში ჯერჯერობით არ ჩანს იმათი წერილები, ვისაც შეიძლება უშუალოდ სცოდნოდა ჟიტომირის ოლქის სოფლებისათვის ნოვაკისა და ხოტინოვკისათვის 1943 წლის 23 დეკემბრის ბრძოლის გარემოებანი, ვინც იცნობდა 25-ე სატანკო კორპუსის 175-ე სატანკო ბრიგადის ლეიტენანტებს.

ბორის ნიკოლოზის ძე ვასიუკოვს,

ბორის ივანეს ძე ზვერევს,

ევგენი იაკობის ძე კუპლევახსკის,

ალექსანდრე სიმონის ძე ლუკიანოვს,

შალვა მენივილდიშვილს,

პეტრე ალექსის ძე რომანოვს.

სამი მათგანის ბედი გაირკვა: მამის შესახებ უკვე ბევრი რამ ვიცით, ხარკოვში ცხოვრობს ტანკის მეთაურის, უმცროსი ლეიტენანტის ვასიუკოვის ქალიშვილი, ყოფილ უმცროს ლეიტენანტს ბორის ივანეს ძე ზვერევს კი დავუმეგობრდი — იგი მოსკოვში ცხოვრობს და მუშაობს.

აი, სსრ კავშირის თავდაცვის სამინისტროს კადრების მთავარი სამმართველოდან მიღებულმა ცნობამ კი — „შ. მენივილდიშვილი ოფიცერთა შემადგენლობაში არ ირიცხებაო"—დამაფიქრა. ერთი მხრივ, კაცი დაიღუპა, ეს ჩაწერილია „დაღუპულ და უგზო-უკვლოდ დაკარგულ ოფიცერთა ანბანურ დავთარში". მეორე მხრივ ასეთი გვარის ოფიცერი ფრონტზე არ ყოფილა. კადრების მთავარი სამმართველო არასოდეს არ ცდება.

საქართველოდანაც მოვიდა წერილი — ეძებდნენ შალვას, ლეიტენანტს, რომელმაც ფრონტიდან უკანასკნელი ბარათი 1943 წლის მიწურულს გამოგზავნა და მას შემდეგ უგზო-უკვლოდ გაქრა. იქნებ ეს ერთი და იგივე კაცია, ვფიქრობდი ჩემთვის. საქმე ის გახლავთ, რომ შვილის შესახებ ცნობა არ მიუღია დედას იმ მთის სოფელში, საიდანაც შალვა ომში წავიდა, სადაც დაკრძალულია მამა, მაგრამ ცხოვრობენ დები მარგალიტა და ელენე, აქვე ცხოვრობს ძმა ალექსანდრე, ასევე ფრონტელი; ისინი ორმოცი წელია ელიან სასწაულს, რომ გაიღება კარი და სახლში შემოვა შალვა, რომ იგი აუცილებლად ცოცხალია, რადგან სოფელ შარდომეთში არავითარი ცნობა დაღუპვის შესახებ არ მიუღიათ. თუნდაც კარი ნუ გაიღება, ოღონდ რაიმე ამბავი მოვიდეს მის შესახებ. რა არ მომხდარა ომში — ზოგი დახეიბრდა და შინ დაბრუნება აღარ მოინდომა, ზოგი კი, ტყვეობაში გაწამებული, დღემდე დახეტიალობს უცხო ქვეყნებში... თანაც, და-ძმანი უბრალოდ კი არ ელოდნენ შალვას, ეძებდნენ, ეძებდნენ დღენიადაგ, მაგრამ კვალსაც კი ვერ მიაგნეს.

„სად არის ჩვენი ძმის საფლავი, სად დაიმარხნენ „43-ის ლეიტენანტები?" — მოითხოვდნენ ისინი პასუხს.

გული მეუბნებოდა, რომ მივაგენი სწორედ იმას, ვისაც უკვე ორმოცი წელია ეძებენ ახლობლები. ვეძებ მე, მაგრამ ასეთ საქმეში ინტუიციისა და წინათგრძნობის გარდა საჭიროა სიზუსტე, თვით პედანტობაც. ეს ერთი იმ ოქვიათი შემთხვევათაგანია, როცა დოკუმენტი სამწუხარო აუცილებლობა კი არა, ძვირფასი რამაა.

ბედად, არქივის საქმეთა ამონაწერები გულისყურით იყო შესრულებული და ამიტომ „ანბანური დავთრის" საჭირო სტრიქონი ჩემთან ასე გამოიყურებოდა: „98. უმცრ. ლეიტ. მენივილდშვილი (?) შალვა მეთ. ტ. 29 (?). 12. 43 ხატინოვკა (?)". იქნებ ასეთი გულმოდგინება ნამდვილ არქივარიუსს ზედმეტად მოეჩვენოს, მაგრამ ისიც კი, რაც ამ კარგ გერმანულ ქაღალდზე იყო დაწერილი და თვით ჩანაწერის თანამიმდევრობა ბევრ რამეს მეუბნებოდა, მაგალითად, ომის შესახებ, რომ ჩანაწერები უკვე ომის შემდეგ გაუკეთებიათ ბრიგადის მწერალს. კითხვითი ნიშნები კი მიუთითებდა, რომ ექვი ეპარებოდა გაკეთებული ჩანაწერისა თუ მისი წაკითხვის სისწორეში.

საქართველოს სსრ დამსახურებული მხატვრის თამაზ ხუციშვილის ნახატი.

ერთი თვის მოლოდინი... თვე დაეუთმეთ შეჯერებას და დაზუსტებას. კვლავ კადრების მთავარი სამმართველო დაგეიხმარა.

სასწავლებელში და ფრონტზე მას ვალოდიად იცნობდნენ. ტანკისტის ემბლემიანი ოფიცრის სამხრეულები ორმოცდასამის სეკტემბერში მიიღო, დეკემბრის ბრძოლა მისთვის პირველი იყო. ვალოდიას მაშინ ოცდაორი წელი შესრულებია. მანამდე კი სოფელ შარდომეთში უცხოვრია, რომელსაც მხოლოდ კილომეტრიან სამხედრო ტოპოგრაფიულ რუკაზე თუ მიაგნებ, რიონის სათავეებში, მამისონის უღელტეხილთან. გლეხის ოჯახიდან იყო. შალვა ონის სკოლაში სწავლობდა, შემდეგ მუშათა ფაკულტეტზე გაგზავნეს. დისათვის ნაჩუქარ ფოტოსურათზე წაუწერია: „ნუ დამივიწყებ". არავინ იცის, რა კაცი დადგებოდა მისგან. ფრონტზე უმცროსი ძმა ტანკისტი იყო. უკანასკნელი წერილიდან: „თუ ამ ომიდან ცოცხალი დავბრუნდი, ნახევარ კილო შარდომეთულ და ნახევარ კილო თბილისურ მიწას შევჭამ". გმირულად დაიღუპა უკრაინისათვის ბრძოლაში.

ახლა შეგვიძლია კიდევ ერთი შესწორება შევიტანოთ 23 დეკემბერს დაღუპულ მეთაურთა სიაში. ლუკიანოვის გვარის შემდეგ უნდა იკითხებოდეს: **ტანკის მეთაური, უმცროსი ლეიტენანტი შალვა ლაზარეს ძე მეფშვილდიშვილი.**

და-ძმებს ახლა შეუძლიათ ჩავიდნენ იქ, სადაც დაიღუპა და დაკრძალულია მათი შალვა.

მთელი ეს ამბავი შეიძლება არც მომხდარიყო, ერთი ქალი — ციალა ნოზაძე რომ არა. სწორედ მასთან გვქონდა მიმოწერა, მასთან ვამოწმებდით და ვაზუსტებდით თარიღებს, ქართული სახელებისა და დასახელებული პუნქტების დაწერილობას. ამრიგად, კადრების მთავარი სამმართველოს შარდომეტიე გადაიქცა შარდომეთად, ანისის რაიონი — ონის რაიონად, გვარი კი რუსული ტრანსკრიფციით ახლა ისევე იწერება, როგორც ქართულად.

მხოლოდ უკანასკნელ წერილში, როცა მიპასუხა ერთ-ერთ ჩემ შემაცბუნებელ კითხვაზე, ციალა მწერდა: „გაზეთი მე წავიკითხე, და მის შესახებ მხოლოდ ახლა ვუამბე, როცა ყველაფერი საბოლოოდ ნათელი გახდა". თურმე მთელი ამ დროის მანძილზე მიმოწერა მქონია არა დაღუპული კაცის ნათესავთან, არამედ შალვას ერთ-ერთი დის მეზობელთან...

„თუ კაცი სხვის ჭირს გრძნობს და იზიარებს, არ შეიძლება არ დაეხმაროს, და მისი დახმარება ყოველთვის კონკრეტულია. ათასგზის შეგვიძლია გავიმეოროთ „არავინ არ არის დავიწყებული".

ვ. კუკლევასსკი,
პოდპოლკოვნიკი.

მოსკოვი.

წერილი მოსკოვიდან

რილი — ეძებდნენ შალვას, ლეიტენანტს, რომელმაც ფრონტიდან უკანასკნელი ბარათი 1943 წლის მიწურულს გამოგზავნა და მას შემდეგ უგზო-უკვლოდ გაქრა. იქნებ ეს ერთი და იგივე კაცია, ვფიქრობდი ჩემთვის. საქმე ის გახლავთ, რომ შვილის შესახებ ცნობა არ მიუღია დედას იმ მთის სოფელში, საიდანაც შალვა ომში წავიდა, სადაც დაკრძალულია მამა, მაგრამ ცხოვრობენ დები მარგალიტა და ელენე, აქვე ცხოვრობს ძმა ალექსანდრე, ასევე ფრონტელი; ისინი ორმოცი წელია ელიან სასწაულს, რომ გაიღება კარი და სახლში შემოვა შალვა, რომ იგი აუცილებლად ცოცხალია, რადგან სოფელ შარდომეთში არავითარი ცნობა დაღუპვის შესახებ არ მიუღიათ. თუნდაც კარი ნუ გაიღება, ოღონდ რაიმე ამბავი მოვიდეს მის შესახებ. რა არ მომხდარა ომში — ზოგი დახეიბრდა და შინ დაბრუნება აღარ მოინდომა, ზოგი კი, ტყვეობაში გაწამებული, დღემდე დახეტიალობს უცხო ქვეყნებში... თანაც, და-ძმანი უბრალოდ კი არ ელოდნენ შალვას, ეძებდნენ, ეძებდნენ დღენიადაგ, მაგრამ კვალსაც კი ვერ მიაგნეს.

„სად არის ჩვენი ძმის საფლავი, სად დაიმარხნენ „43-ის ლეიტენანტები?" — მოითხოვდნენ ისინი პასუხს.

გული მეუბნებოდა, რომ მივაგენი სწორედ იმას, ვისაც უკვე ორმოცი წელია ეძებენ ახლობლები. ვეძებ მე, მაგრამ ასეთ საქმეში ინტუიციისა და წინათგრძნობის გარდა საჭიროა სიზუსტე, თვით პედანტობაც. ეს ერთი იმ ოქვიათი შემთხვევათაგანია, როცა დოკუმენტი სამწუხარო აუცილებლობა კი არა, ძვირფასი რამაა.

ბედად, არქივის საქმეთა ამონაწერები გულისყურით იყო შესრულებული და ამიტომ „ანბანური დავთრის" საჭირო სტრიქონი ჩემთან ასე გამოიყურებოდა: „98. უმცრ. ლეიტ. მენივილდშვილი (?) შალვა მეთ. ტ. 29 (?). 12. 43 ხატინოვკა (?)". იქნებ ასეთი გულმოდგინება ნამდვილ არქივარიუსს ზედმეტად მოეჩვენოს, მაგრამ ისიც კი, რაც ამ კარგ გერმანულ ქაღალდზე იყო დაწერილი და თვით ჩანაწერის თანამიმდევრობა ბევრ რამეს მეუბნებოდა, მაგალითად, ომის შესახებ, რომ ჩანაწერები უკვე ომის შემდეგ გაუკეთებიათ ბრიგადის მწერალს. კითხვითი ნიშნები კი მიუთითებდა, რომ ექვი ეპარებოდა გაკეთებული ჩანაწერისა თუ მისი წაკითხვის სისწორეში.

ერთი თვის მოლოდინი... თვე დაეუთმეთ შეჯერებას და დაზუსტებას. კვლავ კადრების მთავარი სამმართველო დაგეიხმარა.

სასწავლებელში და ფრონტზე მას ვალოდიად იცნობდნენ. ტანკისტის ემბლემიანი ოფიცრის სამხრეულები ორმოცდასამის სეკტემბერში მიიღო, დეკემბრის ბრძოლა მისთვის პირველი იყო. ვალოდიას მაშინ ოცდაორი წელი შესრულებია. მანამდე კი სოფელ შარდომეთში უცხოვრია, რომელსაც მხოლოდ კილომეტრიან სამხედრო ტოპოგრაფიულ რუკაზე თუ მიაგნებ, რიონის სათავეებში, მამისონის უღელტეხილთან. გლეხის ოჯახიდან იყო. შალვა ონის სკოლაში სწავლობდა, შემდეგ მუშათა ფაკულტეტზე გაგზავნეს. დისათვის ნაჩუქარ ფოტოსურათზე წაუწერია: „ნუ დამივიწყებ". არავინ იცის, რა კაცი დადგებოდა მისგან. ფრონტზე უმცროსი ძმა ტანკისტი იყო. უკანასკნელი წერილიდან: „თუ ამ ომიდან ცოცხალი დავბრუნდი, ნახევარ კილო შარდომეთულ და ნახევარ კილო თბილისურ მიწას შევჭამ". გმირულად დაიღუპა უკრაინისათვის ბრძოლაში.

ახლა შეგვიძლია კიდევ ერთი შესწორება შევიტანოთ 23 დეკემბერს დაღუპულ მეთაურთა სიაში. ლუკიანოვის გვარის შემდეგ უნდა იკითხებოდეს: **ტანკის მეთაური, უმცროსი ლეიტენანტი შალვა ლაზარეს ძე მეფშვილდიშვილი.**

და-ძმებს ახლა შეუძლიათ ჩავიდნენ იქ, სადაც დაიღუპა და დაკრძალულია მათი შალვა.

მთელი ეს ამბავი შეიძლება არც მომხდარიყო, ერთი ქალი — ციალა ნოზაძე რომ არა. სწორედ მასთან გვქონდა მიმოწერა, მასთან ვამოწმებდით და ვაზუსტებდით თარიღებს, ქართული სახელებისა და დასახელებული პუნქტების დაწერილობას. ამრიგად, კადრების მთავარი სამმართველოს შარდომეტიე გადაიქცა შარდომეთად, ანისის რაიონი — ონის რაიონად, გვარი კი რუსული ტრანსკრიფციით ახლა ისევე იწერება, როგორც ქართულად.

მხოლოდ უკანასკნელ წერილში, როცა მიპასუხა ერთ-ერთ ჩემ შემაცბუნებელ კითხვაზე, ციალა მწერდა: „გაზეთი მე წავიკითხე, და მის შესახებ მხოლოდ ახლა ვუამბე, როცა ყველაფერი საბოლოოდ ნათელი გახდა". თურმე მთელი ამ დროის მანძილზე მიმოწერა მქონია არა დაღუპული კაცის ნათესავთან, არამედ შალვას ერთ-ერთი დის მეზობელთან...

„თუ კაცი სხვის ჭირს გრძნობს და იზიარებს, არ შეიძლება არ დაეხმაროს, და მისი დახმარება ყოველთვის კონკრეტულია. ათასგზის შეგვიძლია გავიმეოროთ „არავინ არ არის დავიწყებული".

ვ. კუკლევასსკი,
პოდპოლკოვნიკი.

მოსკოვი.

ᲓᲔᲓᲐᲥᲐᲚᲐᲥᲘᲡ ᲡᲐᲙᲝᲜᲪᲔᲠᲢᲝ ᲓᲐᲠᲑᲐᲖᲘᲗᲔᲑᲨᲘ

თბილისის სახელმწიფო კონსერვატორიის დიდ დარბაზში ამას წინათ გაიმართა სიმფონიური მუსიკის საღამო. კი არ იყო რეგიონი კონცერტი, რომლის მნიშვნელობა მხოლოდ და მხოლოდ მუსიკის შესრულების მხატვრულ-ესთეტიკური ღირსებებით შემოიფარგლება, და აი, რატომ: დედაქალაქს ვრცელი ორგანყოფილებიანი პროგრამით მეორედ ესტუმრა აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის სახელმწიფო სიმფონიური ორკესტრი. მუსიკოსთა კოლექტივს წინამძღოლობდა ორკესტრის სამხატვრო ხელმძღვანელი და მთავარი დირიჟორი ტარიელ დუგლაძე.

ამ შემოქმედებითი ანსამბლის ბიოგრაფია დღეისთვის არც ვრცელია და არც ფაქტებით მდიდარი. იგი დაარსებიდან ექვსიოდ წელს ითვლის მხოლოდ. ამ დირიჟორთან კონტაქტის ვადა კი უფრო ხანმოკლეც არის. ამის გამო, ბუნებრივია, მუსიკოსთა წინაშე მრავალგვარი საშემსრულებლო თუ წმინდა საორგანიზაციო პრობლემა დგას, რომელთა გადაწყვეტა მომავლის საქმეა. ამ საღამომ ეს პრობლემები თვალნათლივ წარმოაჩინა. ამის გამო მიზანშეწონილია ერთიმეორისგან განვასხვაოთ ორკესტრანტთა მიღწევები და ნაკლოვანებები, ის, რაც ღირებულია და ის, რაც ჯერაც ბეჭითი შრომით მოითხოვს დახვეწას, სრულყოფას, რაც ფიქრით, გარჯით არის მოსაპოვებელი, და ისიც, რაც ზემდგომი დაწესებულებების თუ გამოცდილი კოლეგების თანადგომით მიიღწევა.

რა შეიძლება ითქვას იმ წმინდა საშემსრულებლო საკითხების თაობაზე, რომლებიც ამ კონცერტზე გამოვლინდა. როგორი იყო საკუთრივ საშემსრულებლო დონე ამ შემოქმედებითი დათვალიერებისა?

უპირველეს ყოვლისა, ეს კონცერტის პროგრამამ დაგვანახვა დირიჟორისა და მუსიკოსთა დიდი ერთობლიობის შემოქმედებითი პოზიცია. ისინი ეს-წრაფვიან სიმფონიური ლიტერატურის ვრცელი ასპარეზის დაუფლებას. ამ კონცერტში არ შემოფარგლულან ერთი სტილით ან ხეობა „ფანტასტიკურ სიმფონიას" თუნდაც ერთი კომპოზიტორის მემკვიდრეობით. გამოჩენილი საბჭოელი კომპოზიტორების რ. შჩედრინის „მხიარული შაირები" და ჩვენი თანამემამულის ო. თაქთაქიშვილის რიგით მეოთხე საფორტეპიანო კონცერტი, უდიდესი ფრანგი სიმფონისტის ჰ. ბერლიოზის „ფანტასტიკური სიმფონია" უკვე იმგვარი პროგრამაა, რომელიც თავისი თუნდაც შემადგენლობით ძალზე მრავალგვაროვან სირთულეთა პირისპირ აყენებს მუსიკოსებს და ამ სირთულეთა გადალახვაშიც მაღალ პროფესიულ დონეს მოითხოვს. ესე იგი საკუთრივ ნაწარმოებთა არჩევანი მუსიკოსთა გაბედულებაზე მეტყველებს.

გონივრული იყო, რომ აფიშაში გამოცხადებულ ნაწარმოებთა თანამიმდევრობა დირიჟორმა კონცერტის მსვლელობისას შეცვალა და ამით პროგრამის არქიტექტონიკას ლოგიკური სიმწყობრე შემატა. კონცერტის დრამატურგია მხიარული, ანცი ოხუნჯობიდან ღირიკულ-ფსიქოლოგიური განცდის გავლით მძლავრ დრამატულ კულმინაციამდე განვითარდა.

პროგრამის სამივე ნაწარმოებში ორკესტრის შემოქმედებითი და საშემსრულებლო ტექნიკური პოტენციალი სხვადასხვა კუთხით დავინახეთ, განსხვავებული რაკურსით წარმოდგა თვით დირიჟორიც. შჩედრინისეულ მახვილგონივრულ, ლაღი იუმორით გაჟღენთილ პიესაში მუსიკოსებს ევალებოდათ მცირე მოცულობის ნაწარმოებში მიეღწიათ სიმწყობრისთვის, ტემბრულსა თუ სონორულ უხვ ეფექტებში წონასწორობა დაეცვათ, ეს ქმნილება ხომ სწორედ ამ ნიშან-თვისებებით არის მდიდარი. ო. თაქთაქიშვილის თხზულებაში მათი ამოცანა იყო სოლისტთან თანხმიერი ანსამბლის შექმნა. რაც შეეხება „ფანტასტიკურ სიმფონიას" აქ მასშტაბურ მთელში უწყვეტი სუნთქვის, გამჭოლი განვითარების პარალელურად ყოველ ცალკეულ ნაწილში სხვადასხვაგვარი დრამატურგიული, საანსამბლო თუ ტექნიკური სირთულეები იყო დასაძლევი. „შაირებიც" და „ფანტასტიკურიც" ურთულესი, „ვერაგი" ნაწარმოებებია როგორც ინტერპრეტატორული კონცეფციის ჩამოსაყალიბებლად, ისე ემოციური დატვირთვისა და საშემსრულებლო ტექნიკური პრობლემების თვალსაზრისით. თაქთაქიშვილის კონცერტში ფორტეპიანისა და ორკესტრისათვის, ბუნებრივია, პიანისტს მეტი ევალება. საერთაშორისო კონკურსების ლაურეატმა ნინო კერესელიძემ გარეგნული კდემამოსილების მიუხედავად დიდი შინაგანი ძალა, მტკიცე ტექნიკური აღჭურვილობა გამოავლინა, ოთხნაწილიანი ციკლის ყოველი ნაწილი თანაბარ საშემსრულებლო დონეზე წარმოაჩინა.

უდავოა, შესრულებას მთლიანობაში მაინც აკლდა სრულყოფილება. ყოველ ნაწარმოებში მუსიკის განვითარება მეტ ლოგიკურ დამაჯერებლობას მოითხოვდა, რათა ფორმას არ დაეკარგა ავტორის მიერ ოსტატურად ჩამოძერწილი სიმწყობრე, ნაწარმოების მხატვრულ არსში წვდომას არ დაეჩრდილა მისი კონსტრუქციული მხარე. ამასთანავე არ კმაროდა შესრულების ტექნიკური სრულყოფაზე ზრუნვა, საჭირო იყო ნიუანსთა სიფაქიზეზე ფიქრი. დირიჟორისთვის შეიძლება გვესაყვედურა აგრეთვე ჩქარი ტემპით და ფორტისიმოს ნიუანსით გატაცება. დაძაბულობის ტალღის მძლავრი ჟღერადობით დაწყება ართულებდა დინამიკის რეგულაციას, რის გამოც კულმინაციური მწვერვალების სიკაშკაშე საერთო სიმძლავრეში განზავდა. შუქ-ჩრდილებს მეტი დაეთმო ბეჭედი, ოთხნაწილიანი ციკლის ყოველი ნაწილი ერთ-ერთ ფერადოვნებას ეფუძნებოდა. ეს ფერადოვნებანი ერთმანეთს ეჯიბრებოდნენ, ერთმანეთს ავსებდნენ, ერთმანეთს ეფარებოდნენ, ერთმანეთს ეფინებოდნენ. ეს ფერადოვნებანი ერთ ფერად ერწყმოდნენ, ერთ ფერად ერეოდნენ, ერთ ფერად ერეოდნენ. ეს ფერადოვნებანი